73STE JAARGANG No. 9592 VRIJDAG 13 APRIL 1956

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27—29. — Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399 Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao.

Conflict tussen Gouverneur en regering over nieuwe verdeling der portefeuilles

Aanhouden van advocatenpraktijk door min. v.d. Meer punt van wrijving

Plotseling vertrek van min. Lampe naar Nederland houdt waarschijnlijk met moeilijke situatie verband

Minister Lampe werd hedenmorgen bij zijn vertrek van Plesman Luchthaven o.m. uitgeleide gedaan door de ministers Jonckheer en Beaujon.

Willemstad. — Hedenmorgen is de Gevolmachtigde minister W. F. M. Lampe plotseling naar Nederland vertrokken. Naar wij vernemen houdt dit vervroegde vertrek verband met moeilijkheden in de boezem van het Nederlands Antilliaanse kabinet met berekking tot de nieuwe zetelverdeling. Het Landsbesluit, waarbij de herformatie van het kabinet wordt goedgekeurd, is immers nog steeds niet verschenen en als oorzaak daarvan wordt genoemd de weigering van de Gouverneur dit Besluit te tekenen zolang minister van der Meer een praktijk als advocaat blijft uitoefenen.

Het kabinet is, zo vernemen wij, over deze aangelegenheid reeds enkele malen bijeen geweest, en hedenmorgen te half tien had er nog een bespreking plaats, waaraan ook de Gouverneur deelnam. Deze laatste stelt zich op het standpunt, dat de uitoefening van het ambt van minister van Justitie onverenigbaar is met het aanhouden van een advocatenpraktijk. Aan te nemen is, dat de meningen ten aanzien van deze materie in het kabinet verdeeld zijn.

Het is normaal, dat het vervroegde vertrek van de Gevolmachtigde minister naar Nederland met deze moeilijkheden verband houdt.

Hoewel de heer Lampe hedenmorgen een uur voor zijn vertrek omtrent deze aangelegenheid niets losliet en zich van ieder commentaar onthield, mag als zeker worden aangenomen, dat hij het conflict tussen Gouverneur en regering terstond als punt van bespreking aan de Rijksregering zal voorleggen.

Van bepaalde zijde wordt de controverse als een machtsstrijd tussen de in de regering zitting hebbende vertegenwoordigers der politieke partijen en de Gouverneur gezien. Men beschouwt de eis van het kunnen aanhouden van de advocatenpraktijk door minister van der Meer als een middel om de bevoegdheden van de Gouverneur te testen.

Indien deze laatste vanuit Nederland zou worden gedesavoueerd, zou dit een overwinning voor zijn tegenstrevers betekenen. De Gouverneur zou dan immers niets anders overblijven, dan het Landsbesluit te tekenen, dan wel af te treden.

In het andere geval echter — dat men in Den Haag het standpunt van de Gouverneur zal billijken — betekent dit, dat de regering bakzeil zal moeten halen. Of zij dit doen zal, dan wel haar congé nemen, dient alsdan te worden afgewacht.

Uit een en ander is wel duidelijk, dat het bericht, dat reeds eerder door de Regerings-voorlichtingsdienst over de nieuwe functieverdeling in het kabinet aan de pers werd verstrekt, zacht gezegd voorbarig is geweest. Zolang het betreffende Landsbesluit niet getekend was, bleef de oude verdeling der portefeuilles van kracht en kon bijvoorbeeld de heer Yrausquin zich nog niet daadwerkelijk met Financiën belasten.

De regeringszaken worden door het uitblijven van het Landsbesluit inmiddels aanmerkelijk opgehouden, daar de ministers zich immers in feite nog niet aan hun nieuwe taak kunnen wijden, hoewel zij zich daarop reeds hebben ingesteld.

Aan te nemen is, dat het vervroegde vertrek van de Gevolmachtigde minister een snelle oplossing der gerezen moeilijkheden in de hand zal werken.

Nieuwe dichtbundel van Luc. Tournier

Willemstad. — Van Luc Tournier (dr. Chris Engels) is in Nederland een eigen uitgave van diens nieuwe dichtbundel: „Don Juan de dupe" verschenen. De lay-out is van Jhr. Sandberg, de illustraties zijn van de auteur.

Had wielrijder niet gezien

Willemstad. — Gisteravond reed op de F. D. Rooseveltweg de bestuurder van een pickup genaamd P.A., een wielrijder, genaamd J.V.C., van achteren aan. De bestuurder van de pickup verklaarde, dat hij de fietser niet had gezien; de wielrijder, die over pijnen in zijn linkerbeen klaagde, werd met de ambulance van de Verkeersafdeling naar het St Elisabethsgasthuis vervoerd.

Schoten met pijl en boog

Willemstad. — Gistermorgen werd er gemeld, dat enige jongens met pijl en boog op voorbijrijdende auto's schoten op de J. B. Gorsiraweg.

Dronken op de fiets

Willemstad. — Gisteravond werd er gemeld, dat er op de weg naar Montagne ter hoogte van Zuurzak een man op de grond lag, die vermoedelijk door een auto zou zijn aangereden. Bij aankomst van de patrouille bleek, dat de man, die dronken was, van zijn fiets was gevallen.

Eerst roes uitslapen

Willemstad. — Gisternacht werd in de Breedestraat (Punda) een onbeheerde auto aangetroffen, waarin de contactsleutel zat. De sleutel werd door de patrouille meegenomen. Later trof men bij de auto een man genaamd M.E.M. aan, die de eigenaar bleek te zijn, maar daar hij onder de invloed van sterke drank was, werd hem aangezegd eerst zijn roes uit te slapen.

Journaal Mobiele Brigade

Willemstad. — De Straatdienst en de Mobiele Brigade maakten gisteren 6 P.V.'s op en verleenden 31 maal assistentie.

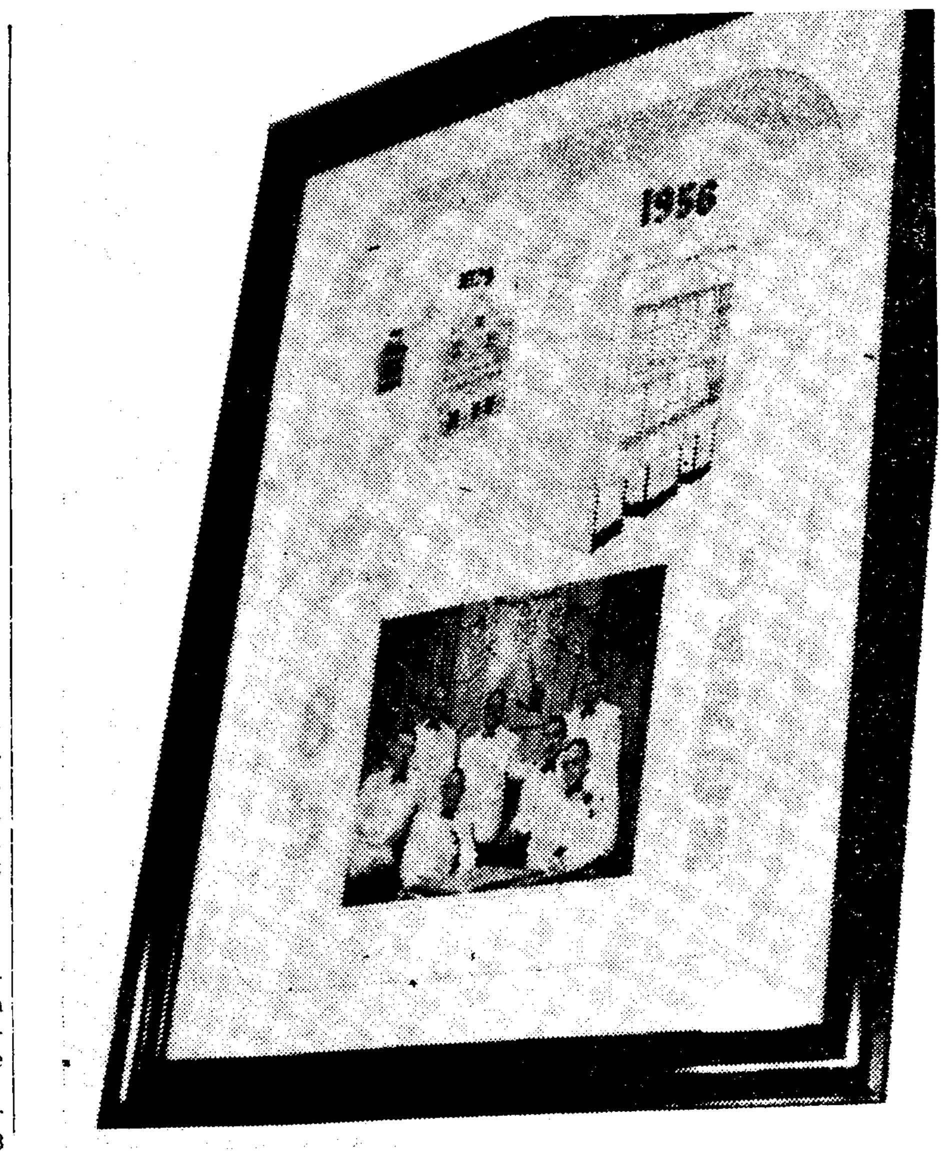
Schilderij van Charly Toorop in Curacaos museum

Willemstad. — Vanaf heden is het door de Sticusa geschonken schilderij van Charly Toorop „Twee kleurlingen aan de Maas in Rotterdam" in het Curaçaos Museum tentoongesteld.

Wilde linksaf gaan

Willemstad. — Op de Sta Rosaweg wilde de personenauto, bestuurd door de vrouw O.A.Q., linksaf de Apolloweg inrijden juist op het moment, dat de personenauto, bestuurd door H. I. de W. inhaalde. De schade bedraagt ƒ 300,—.

De prijzen, die door de Joodse Yeshiva-universiteit te New York worden uitgereikt ter nagedachtenis van Albert Einstein, zijn toegekend aan de Amerikaanse dichter Carl Sandburg en aan de Democratische Senator Herbert Lehman. Einstein overleed 18 april vorig jaar.

Het schilderij, dat gisteren ter gelegenheid van het 85-jarig bestaan van „De Gezelligheid" in de Club werd onthuld.

Jubileum „De Gezelligheid" waardig en intiem gevierd

Personeel van de Club deelt in de algemene feestvreugde

Willemstad. — De Sociëteit De Gezelligheid heeft het 85-jarig bestaan, waarvan de viering officieel morgenavond zal plaatsvinden met een gala-bal, gisteren op bescheiden doch toch ook indrukwekkende wijze ingezet. Toen gistermiddag omstreeks vijf uur het draai-orgel, triangel en wiri begonnen te spelen, verzamelde zich een belangstellende menigte voor de ingang van de jubilerende Sociëteit. Aan de kinderen werden zakjes snoepgoed uitgedeeld en zo heerste er al aanstonds, speciaal onder het jonge volkje een feestelijke stemming.

Intussen nam de voorzitter van de Sociëteit, de heer M. van der Dijs, in de clubzaal achter de microfoon plaats en hield een rede.

In deze rede zeide de heer van der Dijs dat de dag van gisteren, donderdag 12 april 1956 voor de Sociëteit De Gezelligheid een grote dag was, namelijk de dag waarop 85 lange jaren geleden de sociëteit werd opgericht. „Het is met oprechte gevoelens van dankbaarheid dat onze gedachten even blijven stilstaan bij deze verheugende gebeurtenis, om terug te blikken naar die goede oude tijden, waarin geen van allen hier aanwezig nog bestonden", aldus de voorzitter.

„Lang voor wij ter wereld zijn gekomen, bestonden al die vroede vaderen, de grondleggers van onze Sociëteit". Ik sprak daarnet het woord „dankbaarheid" uit, ja, want het heeft de Allerhoogste behaagd die grote reeks Besturen gedurende al die jaren te behoeden en te geleiden, waardoor wij thans nog met alle trots mogen beschikken over onze Sociëteit."

„Weliswaar hebben wij meermalen te kampen gehad met moeilijke tijden, doch, met wijs beleid en inspanning van krachten van onze talrijke voorgangers, is het steeds gelukt alle toestanden te overbruggen, en daarvoor mogen wij zeer dankbaar zijn", zo vervolgde spreker.

„U kunt de stellige overtuiging dragen dat het steeds in het streven van het huidige Bestuur zal liggen om niets hoegenaamd achterwege te laten, wat enigszins in het welzijn van onze Soc. mocht liggen."

„Een der voornaamste vereisten voor een ononderbroken en blijvend voortbestaan van onze Societeit is ongetwijfeld een gezond onderling begrip en wederkerig afhankelijkheid, en ik meen te mogen zeggen dat deze prettige toestand thans aanwezig is. Laten wij hem behouden, waarde medeleden."

„Ik wil hierbij, ook namens de andere bestuursleden, en voorts alle leden, U allen mijn hartgrondige dank betuigen voor de vele blijken van spontane medewerking en bereidwilligheid welke U steeds op zo'n ongedwongen wijze aan de dag heeft gelegd", zeide de heer van der Dijs, nu sprekend tot het personeel.

Het Bestuur heeft daarom gemeend niet te moeten nalaten U op deze grote dag bij wijze van erkentelijkheid, deze enveloppe met inhoud te overhandigen.

En met deze woorden overhandigde de heer v.d. Dijs aan de leden van het personeel een enveloppe met inhoud, te weten aan de heren Hoofdkastelein L. Davelaar, assistent kastelein J. A. Rock, I. Juliana, Davy Cardozo, M. Curiel (in de wandeling genoemd „Chaparra"), L. Bonifacio, incasseerder, Jose A. Privania en de werkster A. Mariana.

Vervolgens reikte het bestuur aan de biljartwinnaar van het De Gezelligheid-toernooi de Beck's wisselbeker uit. De winnaar van het toernooi is geworden de heer E. Mensingh die in de finale uitkwam tegen de heer Jan Hellmund. De winnaar kreeg verder nog twee cadeau's van de vertegenwoordiger van Beck's bier op Curaçao, de heer A. de Jongh en het bestuur van de societeit.

De heer Hellmund ontving een aansteker. De poedelprijs bestaande uit een doos Beck's bier, ging naar de heer Edgar Salas, die echter zijn prijs spontaan aan de club afstond zodat een gratis biertje werd gebruikt. Dat de doos binnen rekordtijd leeg was behoeft geen nadere uitleg. De andere deelnemers aan het toernooi ontvingen een pakje met enkele flesjes bier. Een aardige attentie.

De organisatoren van het biljarttoernooi, de heer Brongersma en de heer Verbeek, moesten hartelijke dankwoorden in ontvangst nemen van het bestuur.

Het liep nu tegen zessen en al spoedig kondigde trommelgeroffel aan dat de Mariniersband in aantocht was. Keurig in de maat kwamen de Mariniers, die de Marinierskapel van de Nederlandse Antillen vormen, aangemarcheerd. Op de standplaats van de huurauto's, die inmiddels ontruimd was maakte de kapel front naar „De Gezelligheid" waar de bezoekers en leden voor alle ramen dit schouwspel gade sloegen.

Om zes uur begon de kapel de Vlaggemars te spelen. Driemaal twee padvinders haalden de twee Nederlandse en de Clubvlag neer. Honderden belangstellenden sloegen dit ceremonieel gade.

Het bestuur van De Gezelligheid stond naast de kapel opgesteld. Nadat de vlaggen neergehaald waren bleef de kapel nog twintig minuten spelen.

Jammer vonden wij dat de politie het trottoir, waar de zes padvinders de vlaggen neerhaalden, niet ontruimd had. Het maakte een vreemde indruk de vlaggen achter de ruggen van een aantal belangstellenden te zien verdwijnen.

D heer Charley Debrot, een uitstekend spreker, haalde nu de ere-leden van de Sociëteit naar voren. De heren E. Henriquez en Gaerste waren beide aanwezig. De club telt in totaal slechts zes ere-leden, wier namen wij reeds publiceerden. Verder werd in het zonnetje gezet het sympathieke echtpaar Schrills, dat binnenkort met verlof gaat zodat de heer Schrills zijn taak als penningmeester, welke taak hij op zo'n uitstekende wijze heeft vervuld, moet neerleggen. Hem werd een passend cadeau aangeboden.

De Mariniers, die een heerlijk „koud pijpje" kregen, werd dank betuigd voor de zeer gewaardeerde medewerking, en ook de padvinders die de vlaggen hadden gestreken, werden niet vergeten.

Ook de heer Giel Hagedoorn, die de club in een zeer feestelijk gewaad had gestoken, dit door de vriendelijke bemiddeling van de CPIM, moest zeer waarderende woorden van dank tot zich horen spreken.

Het was inmiddels tijd geworden voor de band St. Cecilia om het programma met een vlot repertoire te sluiten.

Tot laat in de avond bleef men genoeglijk bijeen.

Padvinders strijken de Clubvlag op het dak van „De Gezelligheid".

Alg. Ned. Ant. Ambtenarenbond bestaat morgen TWINTIG JAAR

Jubileumnummer van het orgaan: „De Ambtenaar"

Willemstad. — Morgen bestaat de Algemene Nederlands Antilliaanse Ambtenarenbond 20 jaar. Het was op 14 april van het jaar 1936, dat de bond onder de naam van: Algemene Curaçaose Ambtenarenbond in een door de heren mr M. F. da Costa Gomez, P. Th. S. Kraft en C. H. Balbian de Verster uitgeschreven vergadering werd opgericht en zijn nuttige taak voor het welzijn van de in de Nederlandse Antillen werkzame ambtenaren begon.

Hoewel dit twintigjarig bestaan niet met festiviteiten zal worden herdacht, heeft het orgaan van de bond „De Ambtenaar" er toch gepaste aandacht aan besteed. Zowel de Gouverneur als Minister-President Jonckheer en Gezaghebber Gorsira schreven een inleidend artikel en boden de bond daarin hun gelukwensen aan. Er zijn verder bijdragen van de voorzitter van de Afdeling Curaçao, L. E. v.d. Jagt, van de voorzitter van de Afdeling Aruba de heer R. van Hoorn, mr M. F. da Costa Gomez (het oudste lid!), L. Bergman, A. W. Vogelsang, mr H. J. van Dam en J. G. Blikslager.

In een overzicht van de voorbije jaren schrijft Vgls. als volgt:

„De oudste leden van de Bond weten nog te vertellen van de oprichtingsvergadering. De opkomst was niet bepaald tegengevallen, al miste men vele ambtenaren, vooral de jongeren. In de kringen van het Koloniaal Bestuur was men tegen de oprichting van een ambtenarenbond gekant. Men stond zeer wantrouwig tegenover de Bond en zocht in de oprichting een tegen het bestuur gerichte actie. Elders in dit nummer vindt men een anecdote, verteld door mr dr Da Costa Gomez, die de gevoelens van de toenmalige Gouverneur duidelijk illustreert. De houding van de Overheid moedigde de ambtenaren dan ook niet aan zich aaneen te sluiten en velen, die gaarne lid zouden willen worden, lieten dit uit vrees achterwege. De eerste jaren kon dan ook weinig activiteit worden ontplooid: de Bond telde slechts weinig leden en van de overheid viel geen medewerking te verwachten. Schoorvoetend ging de jonge vereniging zijn weg. De gedachtenwisselingen tussen overheid en bond verliepen stroef, doordat de sfeer van wantrouwen de verhouding lange tijd bleef beheersen.

Pas na enkele jaren kwam er een kentering. De bond had door een voorzichtig en bescheiden beleid aan het wantrouwen van de overheid geen voedsel gegeven. Langzamerhand bleek het mogelijk een openhartig gesprek te voeren. De belangstelling onder de ambtenaren nam toe. Jaarlijks werd een Algemene Ledenvergadering gehouden, waar op prettige wijze werd gediscussieerd, terwijl men het gesprek kon voortzetten tijdens en na een diner, waarbij kennis werd gemaakt of waarbij de kennismaking werd hernieuwd. Dat op deze wijze een goede saamhorigheid onder de leden werd gekweekt, is duidelijk.

Belangrijke data

Intussen waren kort na de oprichtingsvergadering de Statuten van de A.C.A.B. goedgekeurd door de Gouverneur, nl. bij Gouvernementsbeschikking van 16 mei 1936. Drie jaar later werd op Aruba een afdeling opgericht (mei 1939) en op 16 december 1939 de afdeling Curaçao. In 1940 kwam officieel de splitsing van de Bond in twee afdelingen tot stand, verenigd onder het Hoofdbestuur te Curaçao. 19 januari 1940 was het reglement van de afdeling Curaçao door de ledenvergadering goedgekeurd, waarna de goedkeuring door de Gouverneur volgde in een Gouvernementsbeschikking van 8 maart. Van de verdere data uit het Bondsleven noemen wij

(Vervolg naar pag. 5.)

Levensmiddelen ontvreemd

Willemstad. — De man L.S. deed aangifte, dat er in zijn winkel op de weg naar Hato was ingebroken. Hij vermist enige levensmiddelen.

De marine-kapel onder leiding van kapelmeester Bruul brengt hulde aan de jubilerende „Gezelligheid".

Hammerskjoeld dinsdag naar Israel

New York. — Hammerskjoeld liet de leden van de Veiligheidsraad weten, dat Israël en Egypte dezer dagen ingestemden zich „onvoorwaardelijk" te houden aan de bepalingen van het bestandsakkoord en zich bij gevolge te zullen onthouden van oorlogshandelingen jegens elkaar. Beide landen behouden zich echter het recht van zelfverdediging voor.

Hammerskjoeld bevindt zich thans in Cairo, waar hij zaterdagochtend weer besprekingen zal voeren op het ministerie van buitenlandse zaken. Men verwacht, dat hij morgenmiddag naar Beiroet, de hoofdstad van de Libanon, zal vertrekken en dinsdagmiddag naar Israël zal doorreizen.

President Eisenhower zond maandag aan de Egyptische en Israëlische leiders persoonlijke boodschappen — aldus is gisteren door zijn perssecretaris medegedeeld. Deze deelde echter niet de inhoud van de boodschappen mee.

De boodschappen zouden in het bijzonder betrekking hebben op het beroep, dat Eisenhower maandag heeft gedaan om de missie van Hammerskjoeld in het Midden-Oosten ten volle te steunen.

De aanvallen van de Egyptische commandotroepen hebben volgens het ministerie van buitenlandse zaken van Israël sinds zaterdag aan 13 mensen het leven gekost, terwijl in totaal 33 mensen gewond werden.

Pas ontdekte catacombe bergt fraaie fresco's

Rome. — Een bekende archeoloog van het Vaticaan heeft in de Osservatore Romano bijzonderheden bekendgemaakt over een vroeg-Christelijke catacombe, die enige maanden geleden is ontdekt.

De oudheidkundige, de Jezuietenpater Antonio Ferrua die secretaris van de pauselijke commissie voor archeologie is, verklaarde, dat er nog nooit een dergelijke overvloed van fresco's van zo hoog gehalte uit de vierde eeuw is gevonden. Ook zijn onder andere een prachtig beeld van de Griekse godin Demeter en een afbeelding van de Egyptische koningin Cleopatra aangetroffen.

36 Britse officieren verlieten na Glubb Jordanie

Amman. — Sedert het vertrek van sir John Glubb hebben 36 bevelvoerende Britse officieren het Arabische Legioen verlaten. Dit heeft de Jordaanse minister van defensie, Fateh Pasha Madaha, bekendgemaakt. De onderhandelingen tussen de regering van Jordanië en de Britse ambassadeur zijn nog steeds niet beëindigd. Jordanië zou nog steeds weigeren een Britse militaire missie in Brits uniform te ontvangen.

CHM's bijdrage in Suriname's industrieël bestel

Het blad „Suriname" bericht: Het is nu langzamerhand voor degene, die geen vreemde is in ons land een feit, dat de Curaçaosche Handelmaatschappij in het economische leven van Suriname een belangrijke plaats inneemt. Immers, zij draagt met haar vele afdelingen en onderafdelingen voor een niet onbelangrijk deel bij tot de ontwikkeling van ons bedrijfsleven, vooral door de werkzaamheden van haar Technische Afdeling, waartoe onder meer behoren: De Centrale Werkplaats, de Automobielen Afdeling en de Scheepsbouw- en Reparatie Afdeling. Wij hebben de man, die over al deze afdelingen de scepter zwaait, nl. ir Van Trikt, bereid gevonden ons het een en ander der werkzaamheden hem en zijn ondergeschikten rakende, te vertellen.

In de Centrale Werkplaats is ons bij een rondgang onder leiding van de heer Van Trikt het groot aantal machines en ander technisch materieel dat door employé's van de werkplaats gedemonteerd, wordt opgevallen. Men deelde ons mede, dat dit in verband staat met de overbrenging hiervan van het terrein aan de Steenbakkersgracht naar de onlangs gebouwde nieuwe loods aan de Saramaccastraat.

Uitbreiding

Voor hen, die de verrichtingen van de Curaçaosche vanaf de oprichting hebben gevolgd, zal het ongetwijfeld duidelijk zijn welke vlucht de groei van deze maatschappij in de achter ons liggende jaren heeft genomen. Oorspronkelijk begonnen met een ijsfabriekje is dit bedrijf langzamerhand gegroeid tot een heel complex. Wie zich de moeite getroost een kijkje te nemen aan de Steenbakkersgracht, zal zien, dat daar momenteel een geheel uit steen opgetrokken gebouw verrijst. Hier zal de ultra-modern Ford-showroom worden gevestigd. De uitbreidingsactiviteit van de maatschappij is daarmee nog niet ten einde, want een eind verder op de hoek Steenbakkersgracht- en Maagdenstraat, wordt door de bouwer van het showroom, het Bouwbedrijf Vyent, voor de Shell- en Regent Afdeling een Service Station gebouwd.

Centrale Werkplaats

In de Centrale Werkplaats worden verschillende metaalconstructies ontworpen en afgeleverd. Zo viel ons oog op een enorme staalconstructie. Desgevraagd kregen wij te horen, dat het constructies zijn van stalen ramen, die voor binnenlands gebruik gefabriceerd worden. Bij de onlangs gereed gekomen Huishoud- en Industrieschool zijn deze stalen constructies toegepast en het oordeel van deskundigen is dat zij niet onder doen voor ramen van buitenlands makerij. Om de kwaliteit van het af te leveren object zoveel mogelijk te perfectionneren wordt gebruik gemaakt van zg. geschopeerd staal d.w.z. staal, waarop een laag zink is aangebracht.

Wij werden voorts getroffen door een groot aantal metalen afsluiters, die deel uitmaken van een order door het Surinaams Gouvernement geplaatst. Naar wij verder vernamen, **zullen deze zg. bemalingsafsluiters gebruikt worden bij het in het kader** van het Tienjarenplan uit te voeren Polder Plan Uitkijk.

Steeds orders

Dat de werkzaamheden van de Centrale Werkplaats haast geen stagnatie ondervinden is te danken aan het feit, dat er altijd een of ander order uit te voeren is. Hiervan kunnen bijvoorbeeld genoemd worden de fabricatie van metalen luchtkanalen, die bij het airconditioning systeem van de nieuwe vleugel van het Sint Vincentius-ziekenhuis gebruikt zullen worden. De levering van de kanalen zowel als de installatie van het systeem zal — zoals onze begeleider ons mededeelde — door zijn maatschappij uitgevoerd worden. In dit verband kunnen wij tenslotte nog mededelen, dat de sluizen, die gebruikt zullen worden bij de demping van het gedeelte van de Steenbakkersgracht van de Saramaccastraat af tot de rivier, ook door de C.H.M. vervaardigd zullen worden. Een unicum op dit gebied is, dat in tegenstelling tot vroeger toen van cementen buizen gebruik werd gemaakt, thans metalen zullen worden gebruikt. Ook op het gebied van zware staalconstructies heeft de technische afdeling naam gemaakt. Bekend zijn onder andere de bouw van de stalen motorboot Affobakka voor het Plan Bureau Suriname en het zestig tons heiponton Watra Mamma voor de firma Vyent, dat tijdens de bouw van de veerbruggen bij de Coppename buitengewone diensten heeft bewezen. Wat het verschaffen van werkgelegenheid betreft kan gezegd worden, dat ruim vijf en zeventig geëmployeerden in het metaalbedrijf een boterham verdienen. Als bijzonderheid van deze afdeling kan nog niet worden vermeld, dat de stalen overkappingen van Schweig's garnalenfabriek aan de Grote Waterstraat en die van Vitalo's veevoederfabriek aan de Wanicastraat producten zijn van de Curaçaosche.

Scheepsbouw

Toen dit gedeelte van ons bezoek achter de rug was, verplaatsten wij ons naar de Saramaccastraat, waar de heer Van der Berg, die bedrijfsleider van de Scheepsbouw- en Reparatieafdeling is. Hier werden wij in staat gesteld de kolossale loods geheel door de maatschappij gebouwd in ogenschouw te nemen. Als men weet, dat het gebouw een lengte en een breedte heeft van respectievelijk zestig bij tien meter, dan kan men ongeveer een beeld van de grootte ervan krijgen.

Een nieuwtje op het gebied der scheepsbouw in Suriname is het door de C.H.M. geintroduceerde bouwen van stalen korjalen, die met behulp van dieselmotoren worden voortbewogen. Op de helling waren wij in staat een dezer reuzenkorjalen te bewonderen. Het vaartuig heeft een lengte van negen meter. Volgens ir Van Trikt, bieden deze metalen korpalen vele voordelen boven de houten. Een van deze voordelen is volgens hem het geringe onderhoud, die deze boten in tegenstelling tot de houten vereisen. Wat de Dieselmotoren betreft hebben zij ook voordelen ten opzichte van de zg. buitenboordmotoren vooral met betrekking tot het brandstofverbruik. Gebruik makende van een Dieselmotor spendeert men bv. voor een tocht naar Moengo slechts ƒ 1,50, terwijl dit bedrag bij gebruik van een buitenboord motor aanzienlijk hoger ligt. Het blijkt dat deze metalen vaartuigen zo zijn ingeslagen, dat bij de C.H.M. reeds van particuliere zijde een aantal orders zijn geplaatst. Dit betekent voor de heer Van der Berg en zijn staf meer werk natuurlijk. Om dit op te vangen, is er dan een zg. twee-ploegen-systeem ingevoerd, waarbij er dan telkens in twee groepen gewerkt wordt. Tenslotte werd ons het een en ander met betrekking tot de sleephelling verteld. Deze wordt zoals te begrijpen valt, gebruikt bij het repareren en het reviseren van schepen. Het grootste vaartuig, waarvoor er plaats op de helling is, is er een met een lengte van vijf en dertig meter. Om er een voorstelling van te krijgen, kan medegedeeld worden, dat de Ansoe reeds herhaalde malen op de helling is nagezien.

Alles bij elkaar heerst er grote bedrijvigheid bij de C.H.M., een bedrijvigheid, die ook het land ten goede komt.

TENNISSEN

ASIENTO — C.S.C.

Emmastad. — Onder ideale weersomstandigheden werd gisteren op de banen te Rust en Burgh een vervolg gemaakt met de tenniswedstrijden tussen de beide verenigingen Asiento en C.S.C. Waren het gedurende het week-end de kwartaalwedstrijden voor de B klasse, thans werd een aanvang genomen met de A wedstrijden. Er werd slechts een wedstrijd gespeeld en wel het mixed dubbel, respectievelijk tussen Mej. Jansen Hr. Knottenbelt voor C.S.C. zijde en van Asiento: Mevr. Noordhoek Hegt Hr. Went.

Het werd een vlotte, aardige match, die in 2 sets, 6-4 en 6-1 door het Asiento dubbel werd gewonnen. Eerlijk gezegd hadden wij er meer van verwacht en spannende momenten alsmede werkelijk hoogstaand tennis hebben wij deze middag gemist.

Knottenbelt begon te serveren, welke hij aan Asiento verloor, in het bijzonder door goed teruggespeelde ballen van Went. Asiento liep vervolgens uit tot 4-0, waarna Mej. Jansen en Knottenbelt meer vat kregen op het spel van hun tegenstanders; met enkele mooie games liep zij hun achterstand in tot 4-3. De volgende game was evenwel weer voor Asiento en met de stand 5-3 zag het er weinig hoopvol voor C.S.C. uit. Nog een game in deze set wisten zij te maken, waarna op service van Went, de eerste set met 6-4 aan Asiento kwam.

De volgende set was geheel gespeend van enkele spanning en met 6-1 palmde Asiento deze ook in. Mej. Jansen kon in deze wedstrijd niet in haar vorm komen en serveerde zelfs verschillende malen dubbel faults. Haar partner heeft goed gespeeld, zonder nu direkt uit te blinken. Het leek ons toe dat het Asiento dubbel beter op elkaar was ingespeeld, en Mevr. Noordhoek Hegt en Hr. Went vulden elkaar op kritieke ogenblikken, die zoals reeds gememoreerd zeer schaars waren, goed aan. De zege is dan ook bij het sterkste koppel terecht gekomen. Hiermede is de stand dan 1-0 voor Asiento, maar met de wedstrijden die nog voor de boeg staan, is nog van alles mogelijk. Zo zullen hedenmiddag op de banen te Rust en Burgh de volgende wedstrijden worden gespeeld: Herendubbel: Aschmoneit Went (A) vs Salas/Knottenbelt (C). Herendubbel: Noordhoek Hegt Mittertreiner (A) vs Burghardt Rudolf (C). Herendubbel: Brakke De Wolf (A) vs Kusters/Hoetink (C). Heren enkel: De Jong (A) vs van der Brugge (C).

terwijl op Zaterdagmiddag de volgende matches op het programma staan: Heren enkel: Flores (A) — Lampe (C) Damesdubbel: Mevr. Noordhoek Hegt Mevr. Stomp vs Mevr. Lenderink/ Mevr. v.d. Brugge (C)

Dames enkel: Mevr. Reitsma (A) vs Mevr. Salas. Dames enkel: Mevr. Evertsen (A) vs Mej de Vos Burghardt. Als sluitstuk vint dan zaterdagavond te Brakkeput het feest plaats, waar alle leden van de beide tennisclubs aanwezig zullen zijn.

— Volleyball-tournooi —

Willemstad. — Gisteravond werden enige wedstrijden verspeeld in het kader van het Koningin Juliana Volleyball-toernooi en wel op de banen van Asiento en St Thomascollege. Op het veld van St Thomascollege werd er gespeeld tussen de bekende rivalen Sithoc en M.L.D. 1 en het zeer groot opgekomen publiek heeft genoten van een spannende en sportieve wedstrijd, waarbij vooral de leiding van referee Peters opviel.

De sportiviteit van beide teams was prettig en het direkt opvolgen van de beslissingen van de referee maakten het geheel een aantrekkelijke wedstrijd. In de eerste set gingen de punten gelijkelijk op tot Sithoc met 16—14 won. In de tweede set was vooral het prachtig serveren van de MLD-speler Van der Weert de oorzaak, dat MLD deze set won met 15—2. Dit was aanleiding voor Sithoc om beter te gaan oppassen en wisten zij door taai doorzetten de derde en vierde set met resp. 15—8 en 15—8 te winnen en daardoor ook de wedstrijd met 3—1. MLD was een beetje ingezakt bij deze twee laatste sets, doch heeft het ook niet zonder strijd weggegeven.

Op het Asiento-terrein wonnen Aguilas van Asiento en Volleymasters van M.L.D. 2. Op 16 april worden de wedstrijden voortgezet op het Dragonsterrein te Habaai en wel tussen Aguilas en Volleymasters.

Een mislukte uitvoering van Hubentud Armonica

Grof en aftands

Willemstad. — Het is toe te juichen dat, nu de Nederlandse Antillen hun Staatkundige autonomie verkregen hebben, van verschillende kanten groepen opkomen om de Curaçaose folklore vast te leggen en zo te trachten een Antilliaanse Cultuur te vormen of deze Cultuur nieuw leven in te blazen. Om deze reden zijn wij ook vol enthousiasme gisteravond naar Roxy getogen om getuige te zijn van een folkloristische programma ten tonele gebracht door „Hubentud Armonica" een groep van onze Curaçaose jeugd o.l.v. de heer Pablo Martina Penzo.

Hoe groot onze enthousiasme vóór de uitvoering was nog groter was de teleurstelling daarna.

De leider opende de avond door de aanwezigen welkom te heten en begon met een „Dama di honor" aan het publiek voor te stellen. Deze „Dama di honor" was niets anders dan een vrouwspersoon versierd met rode lintjes.

In zijn openingswoorden dankte hij in het bijzonder de autoriteiten en de pers voor hun aanwezigheid. Onder de aanwezigen merkten wij op, Statenlid Ph. Römer, Eilandsraad-lid J. M. Pietersz en de heer J. Martina van het Onderwijs.

Het eerste nummer bracht een openingslied op de wijze van het Curaçaose Volkslied. Daarna trad een guitaar-duo op met de hele groep op de achtergrond.

De Bolero-zangeres was middelmatig.

De ster van de avond was Greta Martha, een dertienjarig meisje, dat verschillende malen met succes voor de radio gezongen heeft. Jammer, dat het overig gebodene zo rommelig was, waardoor al de glans van dit sterretje, die enkele Rancheras zong, te niet werd gedaan.

Het misselijkste van de avond was de imitering van de vrouwelijke sexe door een jongeman. Eerst deed hij Maria Antonieta Pons na in enkele onbeschaafde dansnummers en later als hoofdspeler in het stuk „E milagro di Rimalein".

Het enige mooie folkloristische was te zien in de Antilliaanse dansen van een Bonairiaans en een Curaçaos paar. propaganda gemaakt voor enkele dranken en andere zaken. In een „tumba" (propagandanummer voor een bepaald soort bier) werd ook nog gesproken over „e lugar aya tras".

Na de pauze kwam de danseres nogmaals op en terwijl iedereen met spanning wachtte op „E milagro di Rimalein", kwam in de plaats daarvan een mengsel van stukjes met dubbelzinnige uitdrukking en de onhebbelijke figuur van de jongeman, die de rol van een vrouw speelde.

Op een zeer banale wijze werd een stuk in elkaar gedraaid, dat als onderwerp had; de genezing van een zieke door een Maria-verschijning. Het is jammer, dat zulk een mooi gegeven allergebrekkigst vertolkt werd.

Het is jammer, dat de enkelingen, die goed spel te zien gaven in deze chaos verloren raakten.

Wij hopen in elk geval, dat het culturele peil, dat „Hubentud Armonica" beoogt op te voeren, door anderen op een betere wijze ter hand genomen zal worden. Wanneer straks voor het aantrekken van tourisme onze folklore naar voren moet treden, zal het op een waardiger en aantrekkelijker wijze moeten geschieden. Dit van gisteravond was grof en aftands.

PARBO-BIER

Willemstad. — In dank ontvingen wij van het J.P.F.-bestuur enkele flesjes "Parbo-bier". Zoals men weet is Suriname onlangs een bierbrouwerij rijk geworden.

De kennismaking met dit edele vocht, dat in Suriname gebrouwen wordt, is ons uitstekend bevallen. Het bier bezit alle kwaliteiten, die een bierkenner aanstonds in verrukking zal brengen door de pittigheid van dit "Parbobier".

AGENDA

WEST-END
„Make haste to live"; 19.00 en 21.00 uur
CINELANDIA:
„The deep bleu sea"; 19.00 en 21.00 uur
ROXY:
„The wonder kid"; 19.00 en 21.00 uur
CARIBE
„A bullet for Joey"; 19.00 en 21.00 uur
ROYAL.
„Modern Times"; 20.00 uur
SUFFISANTTHEATER
„Gun Runner"; 20.00 uur.

NA OPGEDANE ERVARING OP DE ANTILLEN:

VALEN en RAMAN pioniers der galvanische industrie in Suriname

Het blad „Suriname" schrijft:

Aan de Dr. Nassylaan tussen de Swallenbergstraat en de Rust en Vredestraat staat een bedrijf dat voor ons land tot nu toe enig is in zijn soort. Hier is namelijk het galvanische bedrijf van de heren Raman en Valen gevestigd. Beide heren, die een groot deel van hun leven op vreemde bodem hebben gesleten zijn naar hun vaderland teruggekeerd en na een hele tijd van voorbereiding en planning zijn zij, gesteund door hun ervaring elders opgedaan, tot de oprichting van een dergelijk bedrijf gekomen.

De heer Valen is een aantal jaren op Curaçao in de olieindustrie werkzaam geweest, terwijl de heer Raman gedurende een periode van bijkans zeventien jaar als employé bij de Lago op Aruba gediend heeft.

De heer Raman, die tevens de functie van bedrijfsleider vervult, was zo welwillend ons het een en ander de galvanische industrie rakende, te vertellen. Een rondwandeling door de fabriek makende kwamen wij eerst in de lasserij, waar de bezoeker direct getroffen wordt door een reusachtige machine, die in werkelijkheid bestaat uit een combinatie van vijf. Zo'n lasmachine is door zijn eigen stroombron uiteraard haast overal te gebruiken, terwijl een kleinere door zijn afhankelijkheid van het stroomnet, ter plaatse alleen kan voldoen. Voorts bevindt zich er een zuurstofapparaat, gebruikt bij het autogeen lassen.

In de slijperij staan twee slijpkoppen opgesteld. Deze dienen om de verschillende voorwerpen, die een of ander chemisch bad moeten ondergaan eerst te slijpen en te polijsten. Ook moeten zij ontvet worden. Dit gebeurt dan in een speciaal daarvoor ingericht ontvettingsbad, waarin zich een voor dit doel geprepareerde chemische oplossing bevindt

Voorlopig beperken zich de werkzaamheden tot het galvaniseren, maar in de toekomst wil men overgaan tot het fabriceren van eigen voorwerpen. Het is wel verbluffend om voorwerpen, zoals om maar enkele te noemen doktersinstrumenten en tandartsentangen als geheel nieuw uit zo'n chemisch bad te voorschijn te zien komen.

Voorts kan vermeld worden dat het galvaniseren zowel glimmend als in een matte teint kan geschieden. Er kan in verschillende vormen gegalvaniseerd worden: Vergulden, verzilveren, verkoperen, verchromen, bronzen om maar enkele mogelijkheden te noemen.

Een order door de O.G.E.M. onlangs geplaatst om voorwerpen zoals schroeven en electrische beugels met een laag cadmium te bekleden is tot grote tevredenheid van de maatschappij uitgevoerd. Tot nu toe werden deze voorwerpen met een laag verf bedekt, maar in de practijk bleek dat de methode van het bedekken met een laagje cadmium het best voldoet.

Voor een oningewijde zijn voorwerpen die verchroomd of vernikkeld zijn niet dadelijk van elkaar te onderscheiden. Maar voor een vakman is het constateren van dit verschil slechts kinderspel. Zo wist de bedrijfsleider ons te vertellen, dat vernikkelde voorwerpen grijsbruin zijn, terwijl verchroomde daarentegen een min of meer blauwe kleur hebben.

Hij verklapte ons verder, dat doktoren en tandartsen bij voorkeur hun instrumentarium laten verzilveren inplaats van verchromen, hoewel tussen deze twee vormen van de galvanostegie, zoals hiervoor opgemerkt, geen noemenswaardig verschil bestaat, omdat één van de chemische eigenschappen van chroom is dat het een nogal giftige uitwerking geeft.

Zoals bekend berusten al deze galvanische werkmethoden op een zeker chemisch proces nl. dat der elotrolyse.

Toen wij bij het chroombad bijvoorbeeld een zuiveringskoker opmerkten en wij onze begeleider naar de functie hiervan vroegen kregen wij te horen dat deze dient om de bij het verchromingsproces vrijkomende giftige chroomdampen af te voeren. Verder wandelend langs de verschillende machinerieën viel ons oog op twee dynamo's, die als het ware in een hoek van het gebouw liggen verborgen. Desgevraagd kregen wij van de heer Raman te horen, dat deze dienen om de door de centrale geleverde wisselstroom te transformeren in gelijkstroom van een laag voltage en een hoge stroomsterkte.

Voordat het te behandelen object de chemische bewerking ondergaat moet het allereerst van alle onzuiverheid gereinigd worden en dat gebeurt dan in een bad waarin zich een oplossing van caustische soda bevindt. Hierin wordt het dan ondergedompeld en na er een tijdje in gelegen te hebben wordt het eruit gehaald en is het geschikt voor verdere bewerking.

Vermeldenswaard is de constructie van een z.g. „trommel" d.i. een machine waarop door de heer Raman een bak, die een roterende beweging uitvoert, is gekoppeld. Hierin bevindt zich een chemische oplossing waarin kleine voorwerpen roestvrij gemaakt worden.

De inrichting, die op 19 november van het afgelopen jaar in gebruik is genomen verschaft aan tien man een redelijk bestaan. Er zijn plannen voor uitbreiding in de toekomst. Het verblijf van de heer Valen in de Antillen momenteel houdt voor een groot deel verband met deze toekomstplannen.

Er zal in het voorgebouw van het pand een showroom ingericht worden, zodat Jan Publiek ook enig idee van de door dit bedrijf vervaardigde voorwerpen zal kunnen krijgen.

Na al het voorgaande komen wij tot de conclusie dat dit een bedrijf is, dat zeker de steun en medewerking van Surinaamse gemeenschap en de Surinaamse overheid verdient.

LONDENS COMMENTAAR

(Van onze Londense correspondent)

Wij hebben eveneens in het jaar van de aap in de kille voorjaarswind gestaan op Tower Hill in Londens Orient en daar de lente zien verwelkomen met fladderende beddelakens die echter ook wel tafellakens geweest kunnen zijn. En terwijl vanuit de Hoorn des Overvloeds de appelcider zielig neerdruppelde op de plavuizen en in de slokdarm van de hogepriester, en terwijl de mooie Maagd verlegen bloosde en schuw om zich heen keek als geneerde zij zich een weinig zich zo ver te bevinden van Bond Street, vroegen wij aan onze Wallische vriend David, die aan onze zijde stond, of hij de zure moed bezat aan de hogepriester geld te leen te vragen tegen de belofte van terugbetaling in het hiernamaals. Want zowel volgens Valerius Maximus als Pomponius Mela geloofden de Kelten zo hartstochtelijk in een leven na de dood dat zij van elkander geld leenden in ruil voor de belofte dat zij hun schuld zouden delgen in het hiernamaals. Weliswaar beweerde Julius Caesar in zijn De Bello Gallico dat de Kelten niet geloofden in een hiernamaals maar, zoals zovele van hun Anglokeltische nazaten van heden, in zielsverhuizing, maar wij zijn geneigd eerder geloof te hechten aan de andere Romeinse schrijvers, ware het slechts vanwege de bekoorlijke financiële transacties beschreven door Valerius en Pomponius. „Toe, David," zeiden wij, „waarom zou je zijn geloof niet op de proef stellen? Je bent zelf Kelt, en Kelten horen elkander bij te staan." Maar David wendde zich van ons af en begon een geanimeerd gesprek met de zeventig-jarige mijnheer Jarvis, die de officiële rattenvanger is van de Londense gemeente Camberwell en die eveneens ter begroeting van de lente naar Tower Hill was gekomen, en die, gehuld in een niet geheel schoon wit beddelaken en getooid met vier „mystieke" medailles, zo juist de vrede had helpen uitroepen aan de oever van de Theems.

Mooi Marietje

Het was voor het eerst sedert 1794 dat de Hoofddruïde van de Londense Moederloge van de Britse Kring van de Universele Bond van de Aloude Orde van Druïden (het hoort er heus allemaal bij) op Tower Hill officieel de Lente-equinox kwam begroeten met authentiek geheten ritueel. De hoofd-Druïde was vergezeld van de waarnemende hoofd-Druïde van de Londense Moederloge. Deze laatste droeg in zijn linkeroog geklemd een monocle, wellicht het oog waardoor hij in de toekomst kon zien. In hun gezelschap bevonden zich voorts een Bard, een Heraut, zeven vrouwtjes-Druïden en een twintigjarige „Maiden" d.w.z. maagd, die Mary Newton heette en erg hoge hakken had. Het opperhoofd van de Londense Moederloge van de Britse Kring van de Universele Bond van de Aloude uweetwel heet Dr. Robert MacGregor Reid, is ambtenaar in regeringsdienst, heeft het voorkomen van een welgestelde winkelier, en beklom Tower Hill met zijn mede-Druïden en Druïdames en de Maagd. En allen torsten kleine koffertjes. Uit deze koffertjes brachten zij kort voordat de City-klokken het uur luidden van de noen, hun min of meer witte, min of meer schone beddelakenachtige nachthemdgelijkende feestgewaden en hoofddoeken te voorschijn en hulden zich in dezelve. En alle mannen zagen eruit alsof zij arabiertje zouden spelen, en alle vrouwen zagen er uit, niet uitzondering natuurlijk van de Maagd, als pleegzusters met late roepingen, die al lang niet meer durfden hopen dat zich nog ooit een kranke toe zou vertrouwen aan hun zorgen. Mary Newton, de Maagd met de hoge hakken, hulde zich niet slechts in lakens, doch versierde bovendien haar kastanjebruin haar met een kroontje dat misschien van goud was, doch waarschijnlijker van koper, en in haar handen — en hoe mooi waren Marietjes handen — nam zij de koperen Hoorn des Overvloeds.

Inmiddels had het kantoor- en pakhuispersoneel uit de omgeving volgens goede Londense gewoonte geroken dat er in de buurt iets merkwaardigs op het punt stond te gebeuren, en zij waren komen toesnellen om het te zien, wellicht afgaande op de geur van de drank die geplengd zou worden op de plavuizen, de drank die mede had moeten zijn doch slechts cider was. Op het trottoir van het naast de Tower gelegen Trinity Square verdrongen zij zich sandwich-etend rond de niet geheel geslaagde Arabieren en de teleurgestelde pleegzusters en vooral rond de Maagd met de hoge hakken. En omdat Marietje, die op minder Druïdische dagen werkt in een schoonheidssalon in Bondstreet als gediplomeerd verfraaister van vrouwengelaten, ontzettend mooi was (in tegenstelling met de Arabieren en pleegzusters die zonder uitzondering meer dan gewoon lelijk waren) weerklonk vanuit de omringende menigte het schelle fluitgeluid van kantoorjongens die van de Amerikaanse films hadden geleerd op welke wijze een jongeman uiting geeft aan zijn bewondering voor het andere geslacht. De Druïden schaarden zich in een kring en op de gelaten van de omringende menigte verschenen uitdrukkingen van onmetelijke oneerbiedigheid. Daar verkondigden de klokken het uur van de noen en de eindelijke komst van de lente. Het licht-besnorde opperhoofd met het kleinhandelaarsgezicht mompelde iets dat klonk als „Kees, laat je scheren". Hierop overhandigde men hem een zwaard dat hij half uit de schede getrokken met beide handen boven zijn hoofd hield. De drie andere mannetjes-Druïden hieven vanuit hun tafel- of beddelakens eveneens hun handen ten hemel om zich vervolgens met luider stem tot de vier windstreken te wenden met de uitroep: „Vrede aan het zuiden, vrede aan het noorden, vrede aan de oriënt, vrede aan de occident!" Hierop overhandigde Marietje met het mooie Bondstreetgezichtje de koperen Hoorn des Overvloeds en een handjevol graankorrels aan het opperhoofd. Deze strooide met een herhaling van „Kees, laat je scheren" (maar het kan ook „Twee zatte beren" geweest zijn) de korrels over het trottoir en plengde een weinig appelcider (die, naar wij later van de rattenvanger mochten vernemen, gekocht was in een volkscafé in Edgware Road) ogenschijnlijk uit de Hoorn des Overvloeds, doch in werkelijkheid uit een fles die in de Hoorn was verborgen, maar waarvan de hals zichtbaar was voor de omstanders. Misschien zaten er gaatjes in de oude Bretonse horen en kon men niet anders dan plengen uit de fles. Vervolgens nam eerst het Arabisch opperhoofd en na hem de rest van de dames en heren Druïden een slok van het rituele appelvocht tot zich. En hiermee was de ceremonie afgelopen. De lente was officieel in het land.

Terug naar de wijsheid

Het spreekt vanzelf dat deze rituele plechtigheid slechts een zwakke afschaduwing was van de plechtigheden die volgens de Druïden van heden werden verricht bij eendere gelegenheden door de Druïden van voorheen. Onder meer onthield men zich van de voorheen obligatoire slachting van de Maagd die de Hoorn des Overvloeds had getorst. Vroeger ging die plechtig voor de bijl. Maar Marietje bleef heel op haar hoge hakken en kon ongeslacht terugkeren tot haar fraaie arbeid in Bond Street. En niet slechts de Maagd, doch bovendien een aantal andere Britten plachten voorheen, zo althans beweren het de Druïden, op voorgeschreven wijze om hals gebracht te worden, zulks om er zich van te verzekeren dat de lente vruchtbaar zou zijn op de akkers, dat worteltjes zouden gedijen, dat er schot zou zijn in de boontjes en dat het onkruid geweerd zou blijven uit het koren. Misschien hadden de Druïden op Tower Hill het eigenlijk anders bedoeld. Maar „tussen droom en daad staan wetten in de weg en praktische bezwaren", en er stond een politieagent toe te kijken op Tower Hill met die stille vreemde blik waarmee een Londense bobbie zo overtuigend weet te suggereren dat hij er eigenlijk helemaal niet bij is, maar thuis zijn voeten zit te wassen.

staarde Marietje met de hoge hakken na....

Toen de ceremonie afgelopen was en toen duidelijk was dat er zelfs niet een heel klein bokje geslacht zou worden ter ere van de zojuist gearriveerde lente, richtte zich het opperhoofd van de Arabieren met het onambtelijk winkeliersgezicht tot de omringende menigte. Hij begon met zijn excuses aan te bieden voor het feit dat de hoofd-Druïde van de Londense Moederloge van de uweetwel honderd-twee-en-zestig jaren had laten voorbijgaan voordat hij opnieuw op Tower Hill was verschenen om de lente plechtig te verwelkomen. Maar het was eerlijk niet zijn schuld. In 1794 waren de Druïden uit het publieke leven verdwenen „hun wijsheid met zich voerend", want er was revolutie in Frankrijk en er dreigde oorlog. En het ontstaan van oorlogsgevaar had altijd betekend dat de wereld de aloude wijsheid van de Druïden van de hand wees, hetgeen de Druïden noopte zich uit het publieke leven terug te trekken tot de vrede terug kwam en derhalve duidelijk was dat de mensheid opnieuw haakte naar de wijsheid van het bronzen tijdperk. Sedert 1794 was er in de wereld vrijwel onafgebroken oorlog geweest. Maar nu was eindelijk de vrede terug gekeerd in een gefolterde wereld. „Algiers!" riep iemand opgewekt. „Cyprus!" juichte een andere onverlaat. Maar met stille Britse blik gebood het betafellakende opperhoofd de omstanders, zich niet zo buitenlands te gedragen en vervolgde met te zeggen dat hij en zijn mede-Druïden en Druïdames nu werkelijk vrede verwachtten en derhalve de vrede plechtig hadden uitgeroepen en dat zij van gevoelen waren dat de mensheid terug verlangde naar hun wijsheid die sinds 1794 ondergedoken had gezeten.

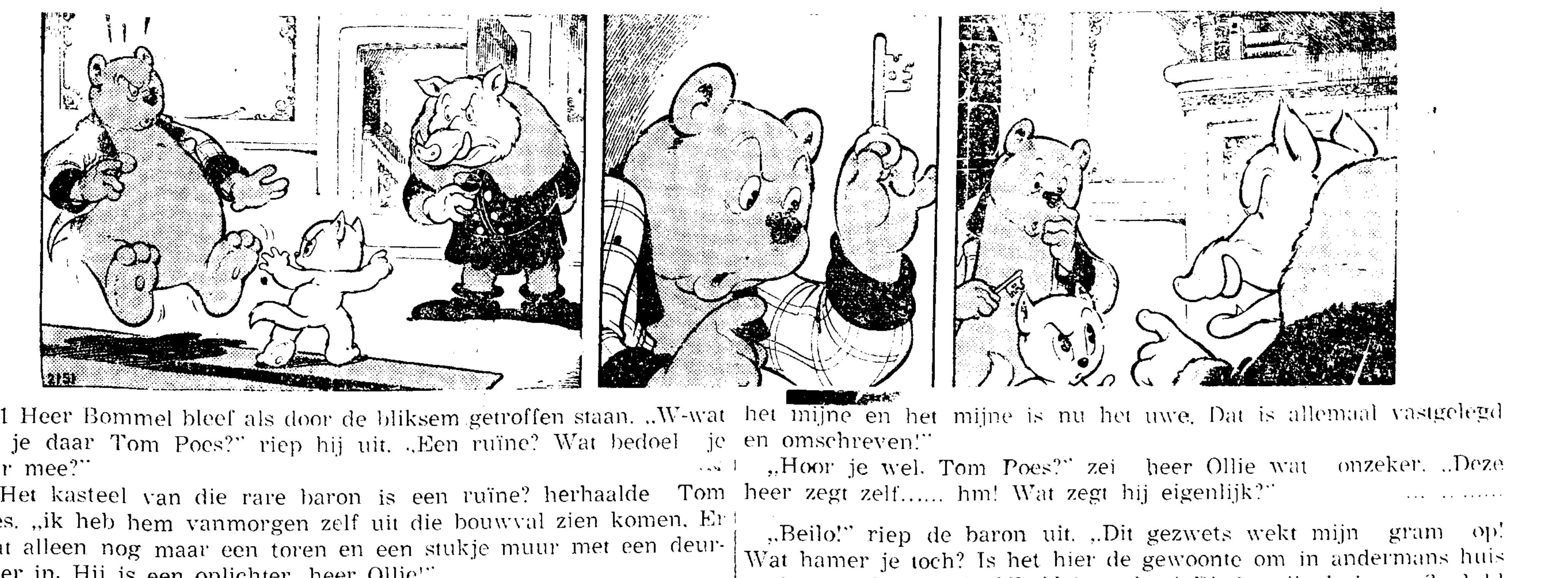
En nu moest iedereen alstublieft meedoen.

De Londense Druïden en barden en vrouwtjesdruïden hielden geregeld bijeenkomsten in Londens Caxton Hall, en daar zouden wij allemaal te allen tijde van harte welkom zijn om ingewijd te worden in de oude wijsheid, zulks gratis en voor niemendal. Hij vertelde ons ook, dat het hem speet dat men hem en zijn mede-Druïden van de Londense Moederloge niet had toegestaan de zojuist beëindigde ceremonie te houden op de juiste plaats, namelijk in de White Tower van de nabije burcht. Want de Druïden wisten met zekerheid dat Willem de Veroveraar in de elfde eeuw de White Tower had gebouwd precies op de plek waar Dyfnault Moelmoed, die als koning over Brittannië heerste in de zesde eeuw voor Christus, begraven lag. Boven diens graf had men het koren willen strooien, de appelcider willen plengen uit de Hoorn des Overvloeds. Maar de Commandant van de Tower had toestemming geweigerd en daarom hadden ze de lente maar verwelkomd en de vrede uitgeroepen op het trottoir van het bij de Tower gelegen Trinity Square. Er toen trokken de Arabieren hun boernoezen uit, en de pleegzusters ontdeden zich van hun tafellakens. En de menigte begon zich te verspreiden. Maar een enkele jongeling staarde Marietje met de hoge hakken na totdat zij in gezelschap van de Druïdische regeringsambtenaar om de hoek verdween. Daarop vertrokken ook zij van Tower Hill. Maar in hun ogen was een dromerige blik alsof zij overwogen of zij zich maar niet liever, evenals Marietje met de hoge hakken, zouden aansluiten bij de Londense Moederloge van de Britse Kring van de Universele Bond van de Aloude Orde van Druïden

nam zij de koperen Hoorn des Overvloeds

TOM POES: Heer Bommel gaat vereeuwen

2151 Heer Bommel bleef als door de bliksem getroffen staan. „W-wat zeg je daar Tom Poes?" riep hij uit. „Een ruïne? Wat bedoel je daar mee?"

„Het kasteel van die rare baron is een ruïne? herhaalde Tom Poes. „ik heb hem vanmorgen zelf uit die bouwval zien komen. Er staat alleen nog maar een toren en een stukje muur met een deurtje er in. Hij is een oplichter, heer Ollie!"

Nu werd heer Bommel boos „Dat is onzin!" riep hij. „Hier is de sleutel van de burcht! Die is echt genoeg, zie je wel? En nieuw is hij ook! Bovendien herken ik een heer als ik er een zie, dat moet je weten! Nee, jonge vriend, een Bommel laat zich niet bij de neus nemen, als je begrijpt wat ik bedoel. Wat u, meneer de baron?"

De vreemdeling haalde de schouders op en keek hem met opgetrokken wenkbrauwen aan. „Ik begrijp niet, waar we nog over spreken", zei hij. „We hebben geruild, niet waar? Uw huis is nu het mijne en het mijne is nu het uwe. Dat is allemaal vastgelegd en omschreven!"

„Hoor je wel, Tom Poes?" zei heer Ollie wat onzeker. „Deze heer zegt zelf...... hm! Wat zegt hij eigenlijk?"

„Beilo!" riep de baron uit. „Dit gezwets wekt mijn gram op! Wat hamer je toch? Is het hier de gewoonte om in andermans huis ruzie te maken? Beleefdheid is anders! Dit is mijn huis en ik duld het in ieder geval niet!".

Toen verzachtte een glimlach zijn ruwe trekken. „Komaan!" sprak hij., .Het is al laat en ik ben vermoeid. Ik stel voor, dat u nu naar huis gaat, heer Bommel!"

„Naar huis gaat!?" riep heer Ollie uit. „Doch toen hield hij zich in. „Naar huis!" knikte hij. „Komaan, Tom Poes, we gaan naar mijn burcht!"

Christiane Fournier IN DE FABRIEK MET DE TRAVAILLEUSES MISSIONNAIRES

Een nacht met de clochards onder de Seinebrug

(Van een medewerkster)

De „Travailleuses Missionnaires", de heldhaftige jonge vrouwen van het nieuwe Franse lekengezelschap, die werken in de Parijse banlieue, over wie wij reeds een en ander hebben geschreven, hebben wij aanvankelijk leren kennen uit het boek „Religieuses de Choc", waarin de Franse publiciste Christiane Fournier uitvoerig vertelt over hun werk. In dit boek, dat eind vorig jaar verscheen en dat vermoedelijk ook wel in het Nederlands vertaald zal worden, bundelt zij een aantal levendig geschreven opstellen over het zelfvergetende werk, dat door religieuzen in Frankrijk met name in de stad Parijs (die er 12.000 herbergt) wordt gedaan. Zij schrijft daar niet „zomaar" over. Zij heeft haar publikatie maandenlang voorbereid en met heel haar intensief levende persoonlijkheid, voor zover doenlijk, de charitatieve taak van de op verschillend terrein werkzame zusters gedeeld. Met haar ontvankelijk hart, haar snelle intelligentie en haar geoefend opnamevermogen is zij deelgenote geweest van een handvol van de duizenden naamloze drama's, die zich iedere dag overal afspelen achter de coulissen van het grotestadsleven, van al de mateloze ellende, die alleen menswaardig kan worden opgevangen als de hulp wordt geïnspireerd door de mateloze liefde.

Zij heeft de zaken met verbouwereerende directheid aangepakt — zo is ze — om er meteen midden in te kunnen springen. Ze wilde bijvoorbeeld uit eigen onmiddellijke ervaring weten, hoe de zusters „met de blauwe sluier" in de vrouwengevangenissen werken. Wel, ze stal in een warenhuis, met knikkende knieën, een lap stof, in de hoop, achter de gevangenispoort met de zusters in aanraking te komen. Maar niemand betrapte haar en ze ging de volgende dag met bonzende pootjes de lap terugbrengen! De humor waarmee ze dit alles vertelt is kostelijk en met het meest door de gerechtvaardigde ironie, die overal doorheen speelt krijgt men steeds meer het plezierige gevoel met haar bevriend te raken.

Ze heeft met de „Filles de la Charité" in Charille in het opvanghuis voor displaced persons de misère van de daklozen aanhoord, ze heeft op een koude, regenachtige nacht tussen de clochards geslapen onder een Seinebrug, ze heeft weken lang incognito gewerkt in een conservenfabriek in de industriestad St Denis om de Travailleuses Missionnaires mee te maken tussen hun mede-arbeidsters.

De Franse schrijfster Christiane Fournier.

Ze is niet de eerste de beste, die Madame Fournier, die met heel haar veelzijdigheid, haar indringend vermogen en haar Franse esprit open staat naar het leven. Ze heeft filosofie gestudeerd èn in Frankrijk èn in Amerika. Voor de oorlog, toen haar man gestationeerd was in Indo-China, heeft ze aldaar les gegeven in het Frans en tegelijkertijd redigeerde ze een aldaar verschijnende litteraire revue.

Ze is moeder van twee volwassen zoons en ze heeft een respectabel aantal romans geschreven, waarvan er een in Vietnam speelt. De laatste jaren heeft ze zich geworpen op grote sociale reportages en door de wijze, waarop ze „de dingen achter de dingen" ziet en zegt, weet ze haar eigen menselijke bewogenheid zeer sterk op de lezer over te dragen.

Misschien is het merkwaardigste aan deze vrouw wel, dat degenen met wie zij in aanraking komt spontaan vriendschap voor haar opvatten. Maar dat er aan haar ook iets is van een paradox. Precies zoals zij in het dynamische boek „Religieuses de Choc" op je toetreedt, doet zij het in werkelijkheid. Met grote directheid, als iemand, die zichzelf geheel bezit maar die van binnen brandt. En steeds verrassend.

Toen wij, op een koude ochtend, stil stonden voor haar huisnummer aan een der boulevards in de buurt van de Etoile, dachten wij ons vergist te hebben. De zware gothische deuren leken toegang te geven tot een kapel. Wij drukten onzeker op de belknop. Maar onmiddellijk openden de rijkbewerkte vleugeldeuren zich en stond er een tengere blonde vrouw in het zwart voor ons, die ons verwelkomde en binnenliet in de meest wonderlijke woonruimte, die wij ooit aanschouwd hebben. Wij kregen de gelegenheid vrijelijk rond te zien, want de telefoon rinkelde en ze verdween, snel als kwik, achter een enorme boog, afgesloten met een wuiwend groenzijden gordijn. Een hoge, vorstelijke ruimte vol zware ornamentering van houtsnijwerk, getemperd licht door gebrandschilderde ramen, dominerend een rijk bewerkt massief houten gestoelte, als een preekstoel bereikbaar langs een prachtige houten siertrap. Daaronder een brede exotische rustbank, antieke tafels, te zeer groot om echt aan te werken, een grote open schouw met Vlaams paneel en een enorm boeket leevende seringen.

„Het is de studio geweest van de Spaanse operazanger Alvarez, die dit appartement in 1900 heeft laten bouwen", vertelt Christiane Fournier, die tegelijk praat, inschenkt, telefoneert en de romantische trap oprent om een papier te halen uit de werkhoek, waar haar schrijfmachine staat, boven, verborgen achter de open galerij versierd met gebeeldhouwde druiventrossen, die hoog langs een der wanden loopt. „Het is wel romantisch en inspirerend om te bewonen, maar onpraktisch om te onderhouden. De werkster wil de hoge ramen niet lappen. Ik klim dan zelf maar op een ladder om het te doen".

Ze staat voor niets, deze intensief levende vrouw, die ook een jaar oorlogscorrespondente is geweest. Ze heeft leren vliegen en haar brevet gehaald toen ze een roman over een piloot ging schrijven. Alles wat snelheid is, trekt haar. Ze is dol op paardrijden, des ochtends vroeg in het Bois de Boulogne. En in een hoek van de kostbare muziekkamer staan, als displaced in dit museum, een paar ski's.

„Ik breng u even weg in mijn wagentje", zegt ze. Onderweg vertelt ze over het boek, dat ze nu in voorbereiding heeft en dat zal gaan over de moeilijkheden, die de politieke ontwikkelingen in het oosten voor de missionarissen meebrengen. Dat is haar, met haar peilend vermogen en haar kennis van het oosten wel toevertrouwd. Ze zal er zich aan geven met het élan en de verve, waarmee ze zich geeft aan alles wat haar belangstelling gaande maakt. A. Pol

Onassis-tanker met restant walvistraan naar Vlaardingen

Rotterdam. — Het 18790 b.r.t. metende tankschip Olympic Sun dat de laatste dagen in het nieuws is geweest, ligt voor de monding van de Nieuwe Waterweg te wachten om beloodst te worden. Het plan is op te stomen naar de olieopslagterreinen van de Nieuwe Matex te Vlaardingen.

De Noorse regering had in de haven van Hamburg, waar de Olympic Sun lag, op negenduizend ton door dit schip aangevoerde walvistraan beslag laten leggen, als waarborg voor een te betalen boete wegens inbreuk op de internationale reglementen voor de walvisvangst. Enige dagen later vertrok het schip geheel onverwacht uit Hamburg met het restant van de lading, dat op 12.000 ton werd geschat, naar de haven van Rotterdam. Naar verluidt zal dit restant thans in Vlaardingen voorlopig worden opgeslagen.

De Olympic Sun vaart officieel onder Liberiaanse vlag voor de South Atlantic Marine S.A. te Panama, maar in feite behoort ze tot de vloot van de Griekse reder Onassis.

Leerstoel actuele Int. staatkunde te Leiden

's-Gravenhage. — Bij Koninklijk besluit is het Leids universiteitsfonds bevoegd verklaard om bij de faculteit der rechtsgeleerdheid aan de universiteit te Leiden een bijzondere leerstoel te vestigen in actuele internationale staatkunde.

Naar wij vernemen is bestemd om deze leerstoel te bekleden dr B. H. M. Vlekke, te 's-Gravenhage, secretaris-generaal van het genootschap voor internationale zaken.

Parijs. — Partijsecretaris Chroesjtsjef, die sinds 15 maart in Warschau was om de begrafenis van Boleslaw Bierut bij te wonen, is dezer dagen naar Moskou teruggekeerd, aldus het Poolse persbureau PAP.

De W.-Duitse reserve aan ruwe olie

Hannover. — De Westduitse reserve aan ruwe olie wordt thans geraamd op 65.039.000 ton tegen het vorig jaar 6?.364.000 ton. Hieruit blijkt, dat de hoeveelheid olie in de nieuw ontsloten velden vrijwel overeenkomt met de lopende produktie. Het vorig jaar bedroeg de Westduitse olieproduktie ongeveer 3,15 miljoen ton.

Merkwaardig record!

Bedlington. — Een Britse mijnwerker, de 41-jarige Joe Steele, heeft te Bedlington (Northumberland) een nieuw wereldrecord gevestigd door in 62 minuten 29 zakjes papates frites op te eten, zonder hierbij te drinken. Het record stond op naam van de student Malcolm Lee, die anderhalve maand geleden voor 28 zakjes een uur en veertig minuten nodig had gehad.

Standard Oil of New Yersey

New York. — De Standard Oil of New Jersey meldt voor 1955 een recordjaar met geconsolideerde netto-inkomsten van $ 709 miljoen tegen in 1954 $ 585 miljoen.

In het afgelopen jaar is ongeveer $ 880 miljoen besteed voor onderzoek en ontwikkeling van nieuwe reserve ruw olie en voor de bouw van nieuwe installaties en dergelijken.

In de Zuidafrikaanse Volksraad is een voorstel ingediend om de Zuidafrikaanse vlag tot de enige officiële vlag te verklaren met uitsluiting van de Britse „Union Jack", die op het ogenblik officieel dezelfde status heeft. Het voorstel kreeg steun van de regering, evenals een motie om „Die stem van Suid Afrika" als het enige volkslied te erkennen. Op het ogenblik wordt het Britse nationale volkslied bij officiële gelegenheden met „Die Stem van Suid Afrika" gespeeld.

Finse musici vertellen over Stalin-demonstratie te Tifis

Helsinki. — De Finse zangeres Maijo Kuusoja heeft bij haar terugkeer in Helsinki uit de Sovjet-Unie verklaard, dat zij zes maart in Tiflis was aangekomen, tezamen met de pianist Tapani Valsta en diens broer de cellist Asko Valsta voor het geven van een concert. Op de zevende (Stalin was reeds „afgedankt") verzamelde zich een grote menigte, die een optocht door de hoofdstraten begon. Men voerde reusachtige versierde portretten van Stalin met zich mee en riep „Stalin, Stalin"; de uit onderdelen bestaande optocht bracht het verkeer tot staan, terwijl de politie grinnekend toekeek.

De demonstranten toonden zich goedaardig.

De volgende dag werden gelijksoortige optochten gehouden en de politie leidde het verkeer om langs zijstraten. Het concert had normaal plaats, doch genoemde zangeres kreeg op de vraag, waarom er zo weinig jongelui in de zaal waren, ten antwoord, dat de studenten aan het demonstreren waren, het geroezemoes buiten was soms storend in de zaal.

Genoemde musici bevond zich van zes maart tot negen maart in Tiflis. De pianist voegde er aan toe, dat hij geen andere demonstraties dan boven omschreven optochten hadden gezien. Zij hadden niets gemerkt van „botsingen, opstand en doden", waarover men in Moskou had gepraat bij hun aankomst daar. Naar zijn mening waren er geen doden gevallen.

Sovjet-kritiek op de jeugd

Parijs. — In het orgaan van de Tsjechoslowaakse communistische partij, Rude Pravo, wordt kritiek geleverd op de jongeren, omdat zij zo onverschillig tegenover het communisme zouden staan. Als voorbeeld hiervan wordt de samenstelling van een partij-afdeling in een dorp genoemd, waar zich onder de dertig leden niemand onder de dertig jaar bevindt.

Cleveland. — Vijf communistische leiders in Ohio, die beschuldigd worden van samenzwering tegen de Amerikaanse regering, zijn veroordeeld tot vijf jaar gevangenisstraf. Een vrouwelijk lid van deze beweging werd veroordeeld tot 3 1/2 jaar.

Suriname dient aandacht te besteden aan hotel-accomodatie

Het blad „Suriname" schrijft:
Door het grote aantal toeristen dat jaarlijks van het ene naar het andere land trekt, is de hotel accomodatie in vele landen niet voldoende om deze stroom van toeristen onderdak te verlenen. De groei neemt toe o.a. doordien het zich verplaatsen veelal binnen de beurs is ook van hen die niet met aardse goederen gezegend zijn doch een fatsoenlijke boterham verdienen, waarvan iets af kan voor vacantieuitstapjes buiten eigen grenzen. Daarbij komt nog dat er spaarkassen uitgedacht zijn teneinde wanneer de tijd daar is over het benodigd bedrag te beschikken dus niet dit te lenen of voorgeschoten te krijgen van de werkgever met de ellende van terugbetaling.

Waarmede elk land te kampen heeft is de hotelaccomodatie en andere soort logeergelegenheid. Dit is een probleem en een dat op kort termijn dient opgelost te worden wil men deze handel niet verliezen aan anderen die voortvarender zijn.

Ook hier wordt voor jaar en dag getracht om de stroom van wat wij zullen noemen langeafstand-toeristen naar hier om te buigen. Zijn wij echter erop voorbereid om deze gasten te ontvangen! Niet de enkele druppels zoals tot-nu-toe het geval is, maar de ware stroom zoals men die in vele landen kent? Op Trinidad, op de Antillen, ja overal wordt deze achterstand ingehaald met daarbij de zege van de regering. Ook hier wordt het zoetjesaan tijd dat wij meer dan aandacht hieraan schenken.

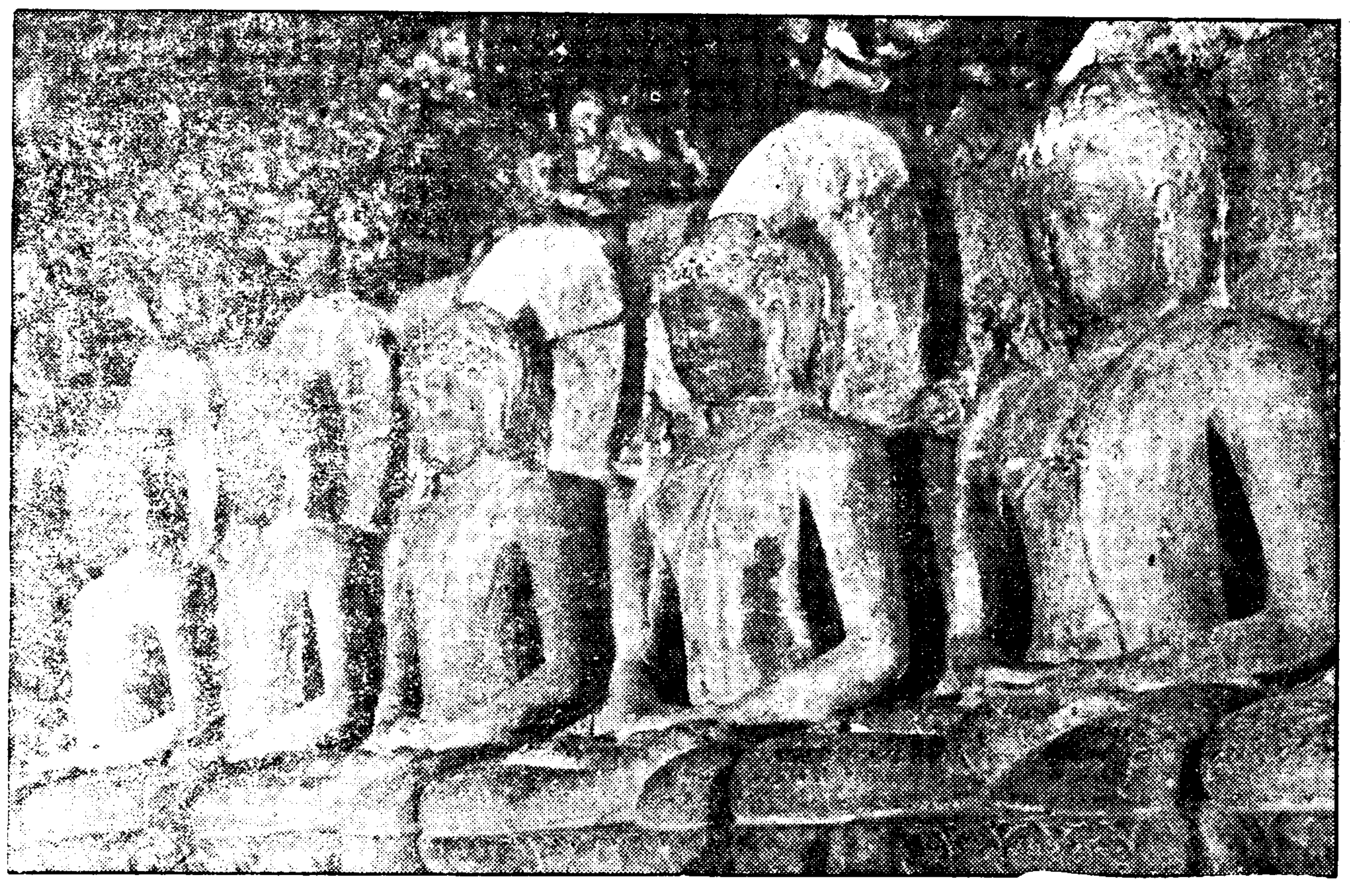
Sovjet-steun voor communistisch China

Moskou. — Naar het Russische nieuwsagentschap Tass meldt zal de Sovjet Unie aan het communistische China hulp verlenen tot een bedrag van 2,5 miljard roebel.

Hierdoor zal onder meer de vestiging van 55 nieuwe industriële ondernemingen in China mogelijk worden.

Indische fresco's uit de zevende eeuw

ELLORA'S KLOOSTERS WERDEN UIT DE ROTSWAND GEHOUWEN

Een rij mediterende Boeddha's in een der kloosters van Ellora.

In Ajanta heeft de Boeddhistische kunst een hoogtepunt bereikt

Aurangabad (Hyderabad), maart

Onbarmhartig brandde de zon op het smalle rotspad dat naar de ingang van het Boeddhistische klooster leidde. De hitte die zich in het dal van de droge rivier tussen de granieten bergwanden ontwikkelde was onbeschrijfelijk. Hoog in de lucht cirkelden gieren speurend naar een cadaver.

De toerist wordt intussen rijkelijk beloond wanneer hij zich voor een bezoek aan de uitgehouwen grotten van Ajanta een inspannende reis getroost. Vanuit Bombay heeft een kleine maar viermotorige Heron van Air India hem in een uur naar de airstrip van Aurangabad in de staat Hyderabad gebracht. Maar dan wacht hem nog een autorit van een uur of drie door een eindeloze vlakte, waar aanhoudend stofwolken opwaaien, daar er in geen maanden regen gevallen is.

Uit de verte heeft men, tientallen meters boven de vallei, de openingen in de als een hoefijzer gebogen rotswand al kunnen bespeuren. Achter die openingen liggen wonderwerken van vroege Indische kunst, die tussen de tweede eeuw vóór en de zevende eeuw na Christus ontstonden. Men ziet hier in een harmonische eenheid Boeddhistische architectuur, sculptuur en schilderkunst. Vooral voor de schilderkunst komen kunstminnaars uit alle delen van de wereld naar Ajanta. De fresco's die men hier aantreft zijn dan ook van een ontroerende schoonheid. In het voornaamste vihara, of Boeddhistische kerk, toont men u een aangrijpende schildering van een staande Boeddha met een lotusbloem in de hand. In de houding van het bovenlichaam heeft de kunstenaar een prachtige gratie gelegd en de serene peinzende blik in het gelaat is met intense gevoeligheid tot uitdrukking gebracht. Het is een voorstelling die u nooit meer loslaat. Men staat verstomd als men hoort, dat deze fresco, waarvan de kleuren nog zo fris zijn, meer dan dertien eeuwen geleden werd vervaardigd. De kunstenaar schijnt eerst op de ruwe rotswand een gladde laag klei vermengd met koeienmest en rijstkaf te hebben aangebracht. Daaroverheen kwam een laag witte kalk, die nat gehouden werd zolang er aan de fresco's werd gewerkt. Eerst tekende de schilder de omtrek van zijn figuren in rode lijnen, en vervolgens vulde hij de vlakken in, waarbij hij plantaardige en minerale verfstoffen gebruikte, die ter plaatse werden bereid. Het gele oker werd gemaakt uit het gele zand dat men hier op het Deccanplateau zo overvloedig aantreft. Het groen is terre-verte, een groene rotssoort, waarmee het graniet van Ajanta is dooraderd. Het rood werd uit verbrande leem gewonnen.

Met de eenvoudige materialen die hem ter beschikking stonden maakte de kunstenaar van Ajanta meesterwerken, die tot op de dag van vandaag voor velen een inspiratie zijn. We hebben in de Academie voor Beeldende Kunst te Bombay gezien, hoe men er de leerlingen allereerst confronteert met de geboorte van de eigen Indische schilderkunst in Ajanta. De schilderingen hier zijn vooral gebaseerd op de legenden rond het leven van Boeddha. Het beeld van de Boeddha vindt men achter in de grotten in een nis. In grot No. 1 ziet men de meester in lerarende houding: hij zit gehurkt op een omgekeerde lotusbloem en vormt met de wijsvinger en de duim van de rechterhand een cirkel die hij met de pink van de linkerhand aanraakt. Hij zet het „Wiel van de Wet" in beweging. In deze grot vindt men verder nog talrijke prachtige beeldhouwwerkjes aan de kapitelen van de pilaren, die deze oude kloosterzaal verfraaien.

Merkwaardigerwijs zijn de grotten van Ajanta gedurende ongeveer twaalf eeuwen lang voor de buitenwereld verborgen gebleven, al hebben er waarschijnlijk intussen wel ter plaatse levende stammen in gehuisd. De kunstwerken hier zijn echter eerst in 1829 bij toeval op een jachtpartij ontdekt. En binnen een decennium waren de kloosters en kapellen reeds door verscheidene Europese geleerden bestudeerd en beschreven. Intussen is het jongste standaardwerk over Ajanta een uitgave, die enkele jaren geleden door de UNESCO is gepubliceerd.

Maar behalve naar Ajanta kan men vanuit Aurangabad ook naar Ellora gaan, waar eveneens in de rotsen uitgehouwen tempels te bewonderen vallen. Het is een autotocht van een half uur. Men passeert ossenwagens waarop een hele familie wordt vervoerd. De oranje of lila tulband van de voerman vormt een kleurig contrast met het donkere groen van de banyanbomen, waarvan de luchtwortels aan alle kanten uitsteken. Men passeert vrouwen die een kleuter op de arm hebben en die een zak met proviand op het hoofd dragen. Die mensen — zo vertelt men ons — maken soms tochten van tientallen kilometers, om in Ellora eer te bewijzen aan de god Shiva. In Ellora vindt men namelijk behalve Boeddhistische, ook Brahmaanse tempels en kloosters, alsmede tempels van de secte der Jains. Van de fresco's die hier eens aangebracht zijn, is vrijwel niets bewaard gebleven, maar Ellora is vooral bezienswaardig om de architectuur. Zo vindt men er bijvoorbeeld een Boeddhistisch klooster uit ongeveer de vijfde eeuw, dat twee verdiepingen heeft. In de drie boven elkaar gelegen, met pilaren onderverdeelde, ruimten treft men verscheidene meer dan levensgrote Boeddha-beelden aan in verschillende houdingen: lerarend, mediterend, gehurkt, en zittend op een troon. Al deze zalen en de daarin aangebrachte sculpturen werden met houweel, beitel en hamer moeizaam uit de harde rots gehakt, waarbij men van boven naar beneden placht te werken. De structuur van de imposante voorgevel en die van de gewelven is gebaseerd op die van de houten en lemen bouwsels waarin de Boeddhistische monniken vóór de voltooiing van de kloosters van Ellora plachten te leven.

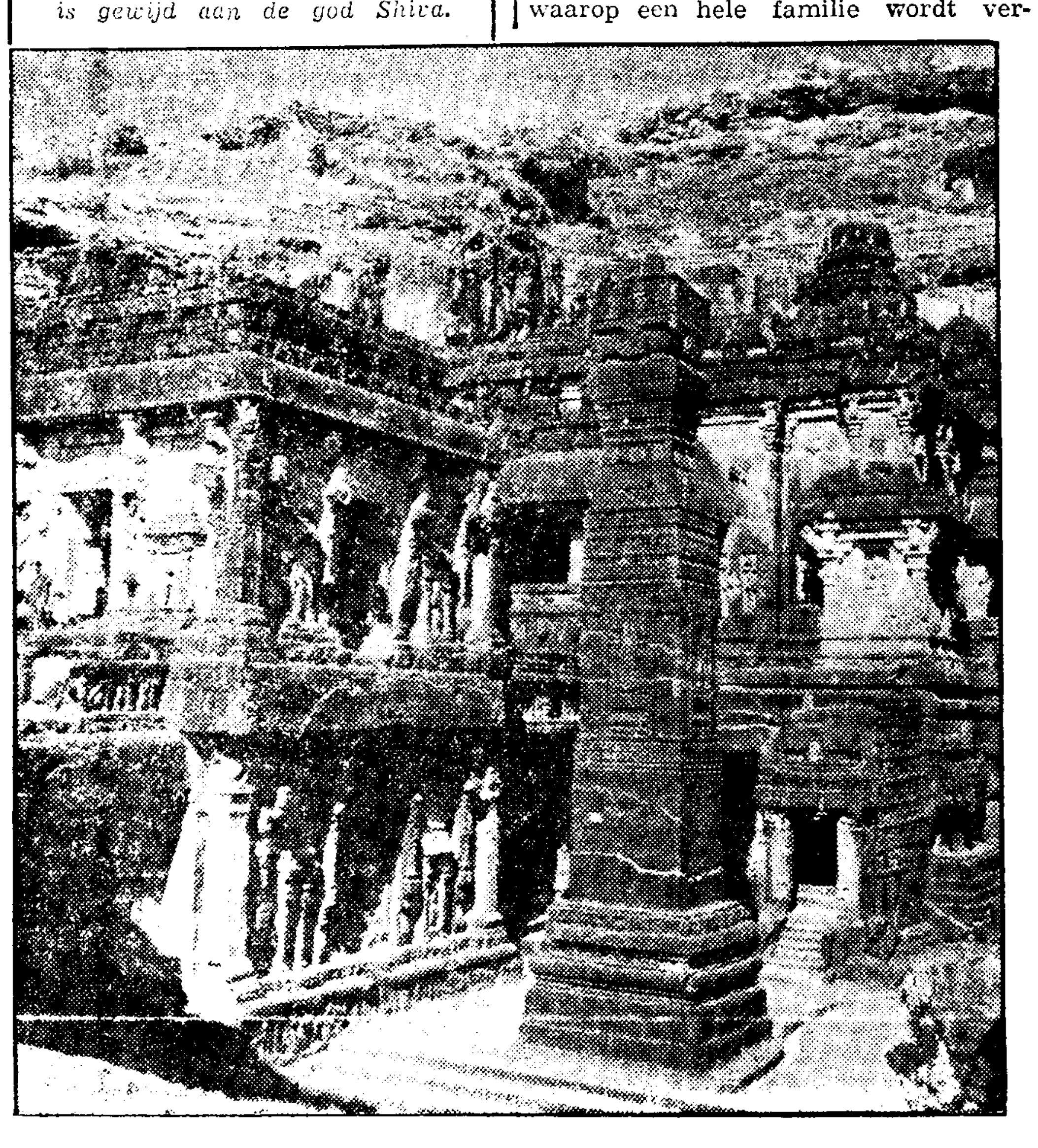
In Ellora trekt intussen vooral de Kailasa-tempel de aandacht. Deze aan Shiva gewijde tempel is feitelijk één kolossaal stuk beeldhouwwerk: het gehele vrij staande bouwsel werd met onvoorstelbaar geduld en groot vernuft en beeldend vermogen uit de rotsen gehakt, zoals men in Indië vanouds fijne ivoren figuurtjes uit de slagtand van een olifant heeft vervaardigd. De buitenwanden van dit 8e eeuwse kunstwerk zijn versierd met levendige tafere'en van vechtende olifanten en andere dieren. Binnen in deze tempel ziet men o.m. een levensgrote voorstelling van Shiva's stier, Nandi. Het is verbazingwekkend dat de hele ruim dertig meter hoge tempel uit slechts één kunstig bewerkt rotsblok bestaat.

Een van de merkwaardigste constructies van Ellora is overigens nog de chaitya, of kapel, die Vishwakarma wordt genoemd: d.w.z. het heiligdom gewijd aan de patroon van de handwerkslieden. Men heeft deze kapel wel vergeleken met een vroeg Middeleeuwse Europese kerk: men zou er een middenschip met twee zijbeuken in kunnen zien. In een diepe nis achter in de ruimte treft men een Boeddha-beeld aan, dat meer dan twee meter hoog is. Talrijke fraaie kleine sculpturen sieren de pilaren en wanden, en om deze kunstwerkjes goed te doen uitkomen houdt de gids een soort groot wit projectie-scherm aan een lange stok in een dusdanige stand, dat het zonlicht, dat door de ingang binnen stroomt, in de richting van het te beschouwen object wordt weerkaatst. Een even eenvoudig als doeltreffend verlichtingsapparaat, dat de schijnwerper vervangt in dit oord waar in de verre omtrek geen electriciteit is.

De Indische regering geeft voor honderdduizenden guldens uit aan de conservering van de kapellen en kloosters van Ajanta en Ellora, want in het nieuwe Indië — dat van na de Onafhankelijkheid — is men met recht trots op de oude monumenten die herinneren aan het feit, dat de Indische beschaving een der oudste ter wereld is.

HANS BRONKHORST

De Kailasa-tempel van Ellora werd uit de bergwand gehakt, waarbij de kunstenaar van boven naar beneden werkte. De tempel is gewijd aan de god Shiva.

Arsenaal van HERODES ontdekt in oude Joodse fort Massada

Jeruzalem. — Een Israelische archaeologische expeditie heeft naar men gelooft in het oude Joodse fort Massada, op de rotsen die uitzien op de Dode Zee, het arsenaal en voedselvoorraden van koning Herodes aan het licht gebracht. Dit is medegedeeld door de leider van de expeditie, dr. Johanan Aharoni.

Volgens dr. Aharoni zijn vondsten gedaan, aan de hand waarvan kan worden aangetoond hoe het arsenaal door brand werd verwoest voor de komst van de oprukkende Romeinse troepen. Het bolwerk viel de Romeinen in handen en de 960 verdedigers pleegden zelfmoord. De voedselvoorraden waren niet in brand gestoken. De expeditie heeft overblijfselen aangetroffen van grote potten. Dr. Aharoni heeft verklaard, dat de vondsten kloppen met de beschrijving van het fort en de verovering ervan door de Joodse historicus Flavius in zijn werk De Oorlogen van de Joden. Hierin vertelt hij, dat de verdedigers het gehele fort in brand hadden gestoken doch de voedselvoorraden spaarden om de Romeinen te kennen te geven, dat zij niet wegens gebrek aan voedsel de strijd hadden opgegeven.

Nederlandse sierplanten voor verwoeste parken in Amerika

's-Gravenhage. — Aan boord van de „Noordam" kwamen in New York bomen en sierplanten aan als geschenk van de Nederlandse regering aan zes Noordamerikaanse staten. Zij zijn bestemd voor de herbeplanting van de in augustus door overstromingen verwoeste parken. Het geschenk is aangeboden als dank voor de Amerikaanse hulp tijdens de Nederlandse overstromingsramp.

Rusland heeft drijvende weerstations in Noordelijke IJszee

Moskou. — Tass meldt, in een bericht uit Leningrad, dat in de noordelijke IJszee automatisch werkende Sovjetrussische weerstations ronddrijven. De door de Sovjet-stichting voor onderzoek van het Noordpoolgebied vervaardigde stations kunnen een jaar achtereen in functie blijven. Hun instrumenten registreren automatisch temperaturen, luchtdruk en windrichtingen en -kracht. De stations kunnen gegevens uitzenden en ontvangen, waarbij van speciale seinen gebruik wordt gemaakt.

De Sovjet-stichting voor onderzoek van het Noordpoolgebied beschikt, dank zij deze drijvende weerstations, te allen tijde over een tamelijk volledig beeld van het drijfijs in de noordelijke Ijszee.

ARABESKE IN PURPER

door W. H. VAN EEMLANDT

89..

Dat was in 1917. Met een tegenstander als Mikailian achter de schermen had het weinig zin mijn activiteit aan de Bosporus te blijven voortzetten. Ik nam de maatregelen, die met het oog op een ontwikkeling van zaken als deze waren voorbereid en verliet Constantinopel. Binnen enige weken was ik werkzaam aan het andere einde van Europa.

Niet alleen met Mikailian had ik een hoge rekening te vereffenen, toen de eerste wereldoorlog ten einde liep. Mijn vader had de geallieerden grote diensten bewezen. Als neutraal Nederlander, die nog steeds met zijn schip de Oostzee bevoer en in die omgeving oude en vertrouwde relaties bezat, was hij in de gelegenheid berichten van achter het front werkzame Britten over te brengen en tevens — waar nodig — die stoutmoedige mannen zelf een tijdelijk veilig onderkomen te verschaffen aan boord. De Duitsers moeten daar achter zijn gekomen. Zij waren te verstandig zelf een onderdaan van een neutrale mogendheid moeilijkheden in de weg te leggen en namen derhalve hun toevlucht tot de gebruikelijke indirecte methode: het verdachtmaken van mijn vader bij diens eigen vrienden. Men maakte in die dagen korte metten met onder verdenking gekomen geheime agenten. Naar ik later vernam, zorgde een officier van de Franse contraspionage, een zekere kapitein De Versigny, ervoor, dat mijn vader werd opgedragen zich naar een kustplaatsje in het onbezette deel van Frankrijk te begeven, zogenaamd voor het ontvangen van instructies. Toen hij daar aankwam, werd hij zonder vorm van proces doodgeschoten. De Versigny commandeerde het vuurpeloton.

Verder bleek mij, dat kapitein De Versigny in 1917 met zijn vrouw bij een auto-ongeluk het leven had verloren. Maar...... hij had twee zoons en een dochter nagelaten! De beide zoons ontdekte ik na lange nasporingen in Zürich. Zij hadden nog niet de leeftijd bereikt, waarop hun aangedaan leed veel betekenis voor hen kon hebben. De oudste studeerde voor ingenieur, de jongste bezocht een middelbare school.

Als gevolg van mijn werkzaamheden in Constantinopel en elders, had ik mij een uitstekende reputatie gevestigd bij de geheime diensten. Mijn vele relaties en mijn grondige, veelzijdige theoretische scholing, maakten het mij niet moeilijk mijn weg te vinden in het politiek veelbewogen Europa van de twintiger jaren. Ik verloor noch Mikailian, noch de jonge De Versigny's uit het oog. Onder het mom van een oud vriend van hun vader was het mij gemakkelijk het vertrouwen van de opgroeiende jonge mannen te winnen en met zorg het zaad uit te strooien, welks gewas tot hun ondergang zou moeten leiden. Maar het werd 1935 voor ik de tijd rijp achtte voor de uitvoering van mijn plannen.

Het zou mij te ver voeren in alle détails te treden van de gebeurtenissen in dat jaar. Laat het voldoende zijn te vermelden, dat ik Mikailian bereid vond — zonder gevaar door hem als de handelaar Mustafa te worden herkend, die hij achttien jaar tevoren in Constantinopel had gemarteld en bestolen — zich te mengen in een opzienbarende bankroof, hier in Amsterdam. De twee De Versigny's, die bezweken waren voor mijn suggesties hun technische vaardigheid aan te wenden om Duitse banken te beroven en zich langs die weg te wreken op de overweldigers van hun vaderland, voerden de inbraak in de Continentale Bank Associatie op perfecte wijze uit. Zo sloeg ik drie vliegen in één klap.

Maar ik verrekende mij! Ik was in die dagen betrokken in een affaire in Zuid-Amerika, die mijn aanwezigheid aldaar noodzakelijk maakte. Daardoor moest ik een kleine wijziging brengen in mijn plannen ten opzichte van het drietal. Mikailian, wiens ongebreidelde roofzucht ik onderschatte, zag kans tijdens mijn afwezigheid met de buit van de Continentale te ontkomen. Met een anonieme brief deed ik bij de Amsterdamse recherche aangifte van de uitvoerders van de diefstal. De beide Fransen kregen elk zeven jaar gevangenisstraf. Mikailian kon mij niet ontkomen.

Met hem speelde ik als een kat met een muis. Ik had hem voldoende onder controle om na de tweede wereldoorlog op elk gewenst ogenblik te kunnen toeslaan. Maar steeds gaf ik hem verder respijt. Hij, mijn doodsvijand, dankte zijn langer verblijf onder de zon alleen aan het feit, dat het mij een levensbehoefte was geworden mij te verheugen in de wijze, waarop ik hem zou vermorzelen. Van tijd tot tijd schreef ik hem een enkele regel om hem te herinneren aan de gebeurtenissen in Galata. Het moet hem zijn zenuwen hebben gekost, wanneer hij tussen zijn post weer het bewijs vond, dat zijn vroegere slachtoffer hem niet vergat. Ik joeg hem over de gehele wereld, van de ene stad naar de andere, met mijn waarschuwingen en telkens paste ik mijn plannen aan zijn nieuwe woonplaats en zijn omstandigheden aan. Van San Francisco, waar hij zich veilig waande, naar Buenos Aires. Vandaar naar Lissabon. Toen naar Tanger. En juist toen ik gereed was met hem af te rekenen, overviel mij een ernstige typhus. Het was op het kantje af. Ik ging naar Zwitserland om volledig herstel te zoeken en vond daar de De Versigny's. Mijn correspondenten localiseerden Mikailian in Parijs. Ik liet uit Kaapstad een brief aan hem posten om hem te tonen, dat hij nog steeds onder bewaking van zijn onzichtbare kwelduivel stond. Toen vluchtte hij naar Amsterdam.

Ik nam mij voor een eind aan het vermakelijke spel te maken. Ik nam mijn maatregelen en nimmer zal ik de avond van Vrijdag 10 Juni vergeten, toen hij in de ruïne van een sleepboot door zijn ontvoerders voor mij werd gebracht. In dat stinkende hok, waar hij de laatste dagen van zijn leven sleet, had ik een lamp zó opgesteld, dat alleen mijn gezicht verlicht werd, toen hij door een open luik met mij geconfronteerd werd.

De laffe hond trilde van het hoofd tot de voeten en met nauwelijks verstaanbare stem herhaalde hij telkens: Taram Mustafa...... Taram Mustafa!

Dat ogenblik heeft mij alle ellende, die ik in mijn leven ondervond, vergoed. Ik vroeg hem in het Turks: „Hoeveel is uw leven u waard?...... In Engelse valuta?"

(Slot volgt)

Weer een man in Engeland ter dood veroordeeld

Londen. — Voor de tweede maal sedert het Britse Lagerhuis zich op zestien februari uitsprak tegen de doodstraf, is een man door een Brits gerechtshof wegens moord ter dood veroordeeld. Het is de 46-jarige Thomas Cosgrove.

Inmiddels heeft de minister van binnenlandse zaken gratie verleend aan twee terdoodveroordeelden: een arbeider die een oude vrouw had gedood en die op de dag van het debat over de doodstraf in het Lagerhuis veroordeeld werd, en een Poolse mijnwerker die, eveneens wegens moord, na de stemming in het Lagerhuis ter dood veroordeeld was.

In het geheel zijn nu vier doodvonnissen opgeschort.

Betere bescherming der Amerik. burgerrechten

Washington. — President Eisenhower heeft bij het Congres een programma ingediend, dat voorziet in een betere bescherming van de burgerrechten. Amerikaanse burgers, die menen, dat hun grondwettelijke rechten zijn geschonden, zullen zich volgens het programma, direct kunnen wenden tot het Federale Rechtbank. Men moet namelijk op het ogenblik eerst voor de rechtbanken van de staten procederen.

Tevens wordt onder meer voorzien in de benoeming van een commissie van vertegenwoordigers der twee partijen, die moet onderzoeken in welke gevallen de grondwettelijke rechten zijn geschonden.

Aantal studenten T.H. te Delft

Blijkens de jongste opgave bedraagt thans het aantal ingeschreven studenten aan de Technische Hogeschool te Delft 5089 (5012 mannelijke en 77 vrouwelijke studenten), tegen 4926 op het overeenkomstige tijdstip in het vorig studiejaar. Het aantal voor de eerste maal ingeschrevenen bedraagt 994 (966 m. en 28 vr.). Uit een gespecificeerde opgave van de voor de eerste maal ingeschreven studenten blijkt, dat er een grote belangstelling bestaat voor de studie voor civiel ingenieur nl. 128 (vorig jaar 93), bouwkundig 85, elektrotechnisch 175 (vorig jaar 111) en scheikundig 162. De belangstelling liep terug voor de studie voor vliegtuigbouwkunde en mijningenieur.

Pater Familias

G.J.A. Bakker, pastoor

(Van een medewerker in Nederland)

Dat pastoor G. J. A. Bakker binnenkort 65 jaar wordt, kan hem moeilijk als een bijzondere verdienste worden aangerekend; het valt journalistiek bezien niet eens maar de vermeldenswaardige feiten. Wat wel bijzonder en derhalve vermeldenswaard is: dat „meneer pastoor" deze dag temidden van zijn kinderen (6) en kleinkinderen (13) hoopt door te brengen....

Ter verduidelijking het volgende. Toen de heer G. J. A. Bakker in en door de oorlog zijn vrouw verloor, gaf hij zijn functies als directeur van de Levensverzekeringsmaatschappij „Nijmegen" en de Nijmeegse Hypotheekbank voor Nederland op, zei het voorzitterschap van de Nijmeegse Oranjevereniging DES en van de Nijmeegse IJsclub vaarwel, en trok naar Rome. Daar begon hij in 1949 zijn studies aan de universitas Gregoriana. Met Pasen 1954 werd hij te Rome tot priester gewijd en aan het einde van dat zelfde jaar nog reisde hij naar het bisdom van mgr. Teerenstra in Frans Kameroen in het hartje van Afrika. Hij trof er monseigneur in een overgelukkige stemming, want de kerk in de bisschopsstad Doumé was bijna voltooid en pastoor Bakker bracht bovendien nog het geld mee voor de bouw van een volwaardig kerkgebouw in zijn eigen standplaats: Abong-Mbang. Hij had de belofte, in Rome gedaan, ingelost en meer dan dat. Toen die keer in Rome was monseigneur nogal verslagen geweest, want hij keerde juist terug uit Nederland, waar hij een inzameling voor zijn kerk in Doumé had willen houden, toen de watersnoodramp tussenbeide kwam.

Pastoor Bakker nam op zich om het geld bijeen te krijgen en hij bracht meer dan die ene kerk bijeen. Terwijl hij in Abong-Mbang temidden van en met behulp van de melaatsen zijn eigen kerk bouwde, verspreidde zijn roep zich door Kameroen. Le grand médiant werd hij schertsenderwijs, maar niet zonder eerbied genoemd. De andere bisschoppen in Kameroen hoorden van die enthousiaste pastoor in Abong-Mbang.... Om kort te gaan: in het bisdom van mgr. Bonneau is een kerk te Nden in aanbouw. Mgr Plumey heeft ondertussen opdracht kunnen verstrekken voor de bouw van een kerk in Tchad en de basis voor een vijfde kerk is reeds gelegd, om de kapellen in Bafoussan en Bafia nog niet te noemen. Een dergelijk médiant-grote-stijl kan niet verwachten, dat men hem rustig temidden van zijn leprozerie laat, in het werk, dat hem met hart en ziel trekt. Het Hoogwaardig Episcopaat van Kameroen heeft pastoor Bakker dan ook verzocht om als gedelegeerde van het Episcopaat een reis door Amerika en Canada te maken om gelden in te zamelen voor nog meer kerken, want die zijn brood- en broodnodig. Pastoor Bakker heeft een week bedenktijd gevraagd, want het betekende een afscheid van het werk, dat hem na aan het hart ligt en een zich opnieuw bemoeien met geldzaken, waar hij een goed deel van zijn leven mee heeft doorgebracht. Maar hij zei desondanks: ja.

Dat betekende een bezoek aan alle bisdommen van Kameroen, reizen en trekken, per vliegtuig, per camillon, tienduizenden kilometers door het hete hart van Afrika. Nu is hij dan in Nederland aangekomen, waar hij in Nijmegen de laatste voorbereidselen treft voor de sprong naar de nieuwe wereld. Zijn verjaardag viert hij nog „thuis", dan vertrekt hij uit Nederland naar New York met een koffer vol foto's en projectieplaatjes, om de mensen ginds te bezielen door zijn verhalen van de melaatsheid, de ziekte en de armoe in het verre Afrika. Maar ook van de onuitblusbare hoop, het vertrouwen en het ontroerend geloof, die de gevraagde offers zo dringend behoeven.

Bouw van de Velsertunnel aan de Noordzijde van het Noordzeekanaal (Nederland). De foto toont de bouw van de spoorwegtunnel aan de Noordzijde, waarvan een groot gedeelte reeds in het beton is gegoten.

Residentie-orkest speelt voor de Paus

De gezant van Nederland bij het Vaticaan heeft aan de voorzitter van het Residentie-Orkest, jhr. E. J. van Holthe, medegedeeld, dat Z. H. de Paus een hem door het Residentie-Orkest aangeboden concert in de loop van de maand mei, tijdens de concerttournee van het orkest door Italië, heeft aanvaard.

De directeur van het Residentie-Orkest, mr Evert Cornelis, is met het oog op deze concertreis naar Italië vertrokken, mede om contact op te nemen met de opperkamerheer van de H. Vader, mgr. F. Callori di Vignale, over dit concert in het Vaticaan.

Ned. Elftal-speler de Bruyckere gaat naar Australie emigreren

Tilburg. — De Nederlandse Bondselftalspeler Sjel de Bruyckere, die zondag nog tegen België uitkwam, kreeg in Tilburg een hartelijk afscheid van de bevoking en collega's bij zijn vertrek naar Australië per „Johan van Oldenbarnevelt". Er was geruime tijd twijfel over zijn emigratie, maar het ging toch door.

Hij droeg in zijn bagage een kostbaar soevenier, zijn Oranjeshirt van zondag uit de Hel van Deurne, en liet zijn voetbalschoenen niet in Nederland achter. Hij gaat ook in Australië spelen en trainen voor de emigrantenvereniging „Wilhelmina", waar men metsmart op goede spelers wacht. Terwijl de bus naar Amsterdam vertrok, loeiden de sirenes van de Tilburgse brandweer en stonden de brandweermannen stram in de houding. De Bruyckere werkte namelijk bij de brandweer. De oud-Willem II-man gaat in Ringwood wonen, 15 km. van Melbourne.

Opgewekt gevecht in Japan

Vierenvijftig Japanse politiemannen, die ten zuiden van Tokio naar Japans gebruik bloeiende kersebomen hadden bewonderd, keerden in een beste stemming per bus huiswaarts. Zij hielden halt bij een herberg, waar Japanse burgers, die ook de kersebomen hadden bewonderd en wier stemming evengoed was, zich verpoosden. Op een gegeven ogenblik ontstond een twist, waardoor aanvankelijk drie personen slaags geraakten. Van weerszijden begonnen anderen er zich echter mee te bemoeien, zodat zich uiteindelijk een opgewekt gevecht tussen burgers en ordebewaarders ontwikkelde. De politie maakte gebruik van jiu-jitsu, de burgers van bierflessen. De haastig gearriveerde plaatselijke politie maakte een eind aan de slag. Ze begon met iedereen haar vechtende collega's inbegrepen, in te rekenen. Na een urenlange ondervraging mochten de politiemannen-van-de-bloeiende-kersebomen hun thuisreis vervolgen.

Prins Rainier brengt zijn bruid naar Monaco

Monaco. — Prins Rainier heeft vandaag zijn bruid, Grace Kelly, in de Middellandse Zee van boord gehaald van de oceaanstomer, die haar naar Europa bracht en overgenomen aan boord van het Prinselijk jacht om haar naar Monaco over te brengen. Duizenden juichten de toekomstige prinses toe.

ARUBA

Overdracht commando in Marinierskazerne

Oranjestad. — Maandag 16 april om 9 uur des morgens zal de majoor der Mariniers G. J. B. Veenhuys in het Kamp Savaneta het commando van de hier gelegerde mariniers overdragen aan de majoor der Mariniers V. J. L. Blom. Het bijwonen van deze plechtigheid is voor een ieder opengesteld

In verband met deze overdracht wordt er een persconferentie belegd hedenmiddag om 14.30 uur.

Ontvangst in de Mariniers kazerne

Oranjestad. — Gisteravond had er een ontvangst plaats in de Mariniers-kazerne op Savaneta door de Commandant en de officieren, ter gelegenheid van het bezoek van de beide Canadese oorlogsbodems aan ons eiland, waar velen uit onze samenleving aanwezig waren. Er heerste een uitstekende stemming en het werd dan ook later dan men gedacht had.

Bob Steele in Caracas

Oranjestad. — De heer Bob Steele vertoeft momenteel in Caracas, in verband met de viering van het 10-jarig bestaan aldaar van de Y.M.C.A., waarvan hij ook medeoprichter is. Ook op Aruba is hij bezig een afdeling van de Y.M.C.A. te stichten. De heer Viana heeft een buitenhuis ter beschikking gesteld te San Nicolaas.

Familie Veenhuys 22 april naar Nederland

Oranjestad. — Na de commando-overdracht op 16 april, zal de familie Veenhuys nog enkele dagen aan de POVAbeach gaan logeren, om op 22 april definitief afscheid te nemen van Aruba.

Speciale avond in Club Surin.

San Nicolaas. — In Club Suriname zal zaterdag een speciale avond worden gehouden, waarbij de leden van de "Spes" voor het eerst in het publiek zullen optreden met muziek, voordracht, zang en dans. De avond begint om 19.30 uur en na afloop is het dansen, ook voor volwassenen.

Mevr. Baart vertrekt zaterdag

Oranjestad. — Zaterdag a.s. vertrekt mevr. M. Baart-Gregory met de kinderen per M.S. Willemstad naar Nederland. Ds. Baart zal eerst in Augustus volgen om zijn verlof in Nederland door te brengen.

Gedeputeerde Henriquez naar Nederland

Oranjestad. — De heer Oscar S. Henriquez, gedeputeerde o.a. voor de Watervoorzieningsdienst, zal zich voor besprekingen de volgende maand naar Nederland begeven. Men schat, dat hij in zes weken terug zal zijn.

Ds. J. M. van der Linde gepromoveerd

Oranjestad. — In het Mededelingenblad van de Protestantse Gemeente lazen wij, dat dr J. M. v.d. Linde, rektor van de Theologische School van de Evangelische Broedergemeente te Zeist, gepromoveerd is op een proefschrift getiteld: "Het visioen van Hernhut en het apostolaat der Moravische Broeders in Suriname".

Velen zullen zich ds. v.d. Linde nog herinneren van zijn bezoek, dat hij in oktober 1953 aan Aruba bracht. In de kring van de Ev. Br. Gemeente wordt verwacht, dat ds. v.d. Linde opnieuw een bezoek aan ons eiland zal brengen waarschijnlijk in de maand oktober.

De Dalai Lama zal in november Nepal bezoeken om het Boeddhistische wereldcongres in Katmandoe bij te wonen.

Koningin Juliana Stichting

Nationaal Geschenk is een geschenk voor het kind

(Vervolg van gisteren)

Voorts zal een verzameling goede hoorspelen op de „taperecorder" worden vastgelegd, die een eenvoudige opbouw gedogen van: Toneel, Litteratuur, zowel modern als klassiek.

Eveneens zal een verzameling muziekplaten worden aangelegd in het bijzonder van zodanige platen, die een betere waardering van de goede muziek kunnen bevorderen. Deze platen kunnen worden aangewend zowel in het kader van een gemengd programma als tot het geven van jeugdconcerten, hetwelk de eenvoudige opbouw beogen van:

waardering van klassieke muziek

waardering van eigen muziek en de opbouw van betere en meer eigen muziekcomposities, naarmate de grondige kennis van Indiaanse, Spaanse en Nederlandse volksmelodieën worden verkregen.

De Stichting zal een verzameling filmstrips en sliders aanleggen over onderwerpen, welke voor de opgroeiende jeugd van belang moeten worden geacht.

Tenslotte zal de Stichting, wederom ten behoeve van de ontwikkelings- en ontspanningsprogrammas, de beschikking trachten te verkrijgen over goede ontwikkelings- en ontspanningsfilms.

Daartoe zal het Dagelijks Bestuur kontakt opnemen met alle instanties zowel op het eiland Aruba als daarbuiten, welke over dergelijke films beschikken.

De Stichting zal bij voortduring er zorg voor dragen, dat de jeugd van Aruba ook deel zal nemen in bijzondere culturele evenementen, voor zover deze zich daartoe lenen. Zij zal daartoe in overleg met alle zodanige organisaties, welke zich met het engageren van kunstenaars of beoefenaars van wetenschap dan wel met de vormgeving van Arubaanse kulturele evenementen bezig houden.

Funktionarissen der Stichting

De Stichting zal naar behoefte een of meer jeugdleiders aanstellen, wier taak zal zijn: de aktiviteiten van jeugdcentra stimuleren en controleren, en daar, waar geen jeugdcentra bestaan, daadwerkelijk op te treden ten aanzien van de aktiviteiten der Stichting ten behoeve van de jeugdzorg; en tegelijkertijd maatregelen treffen, welke zullen resulteren in de oprichting van een jeugdcentrum aldaar.

Het begin is gemaakt

Op Paradera, niet ver van Tanki Leendert, heeft de Stichting door bemiddeling van het Bestuurscollege reeds een terrein uitgezocht, waar het eerste jeugdcentra zal worden gebouwd. Aan geld heeft men natuurlijk veel, maar het zou op buitengewoon hoge prijs worden gesteld, indien de leden van dit jeugdcentrum zelf zouden meewerken dit jeugdhuis op te bouwen. Hun aandeel wordt dan berekend alsof zij geld hadden gegeven. Dit geeft ook meer het idee, dat een jeugdcentrum door de jeugd zelf is opgebouwd.

Momenteel heeft de Koningin Juliana Stichting een bedrag van ongeveer ƒ 22.000.— tot haar beschikking. Dit is natuurlijk op lange na niet voldoende om haar veelomvattende taak aan te vangen. Men doet daarom andermaal een beroep op de bevolking om mede te helpen, in welke vorm ook, de jeugdcentra te helpen opbouwen. Het is een gemeenschappelijk belang en men kan er slechts voordeel bij hebben de jeugd van de straat te houden. Gelden kunnen op iedere bank gestort worden en indien men bouwmaterialen, delen van de inrichting, sportartikelen of wat ook wil geven, dan gelieve men een der leden van de Koningin Juliana Stichting te raadplegen.

Dierenliefde op „hoog" niveau

Een paard, dat in het Amerikaanse Colorado-gebergte op een hoogte van ruim vierduizend meter is ingesneeuwd, wordt in het leven gehouden door hooi, dat uit een vliegtuig wordt afgeworpen. De kosten hiervan worden gedragen door Ben Jorgensen, burgemeester van de plaats Gunnison. Hij heeft verklaard dit zo nodig tot juni a.s. — het tijdstip, waarop het paard mogelijk eerst weer zijn eigen weg kan gaan — te zullen volhouden.

Australische Tarzan

Een zeventienjarige knaap uit de verre binnenlanden van Australië is te Melbourne voor de eerste maal gaan slapen in een bed en met een dak boven zijn hoofd. Midden in de nacht stond hij op en ging verder slapen in de tuin; hij had het gevoel gehad alsof hij in een kooi zat. Deze knaap, wiens ouders beiden (jaren geleden) gestorven zijn, was heel zijn leven een zwerver in de wijde steppen geweest en was voor het eerst van zijn leven met een cowboy, die hem zo'n beetje onder zijn hoede had, naar een stad gekomen. Hij kan lezen noch schrijven, maar zegt het niet in een stad te kunnen uithouden. Binnenkort vertrekt hij weer naar de wijde verten, vast van plan zich nooit meer in de nabijheid van een stad of zelfs een dorp te laten zien.

JAARVERSLAG N.V. Eerste Surinaamse Verzekerings Mij. De Nationale

Paramaribo. — In druk verscheen het verslag over het boekjaar 1955 van de N.V. Eerste Surinaamse Verzekerings Mij. De Nationale. In het hoofdstuk over de financiële positie wordt onder andere gezegd: Het kapitaal der N.V. bedraagt Sf 500.000, bij de oprichting geplaatst 398 aandelen en bij afsluiting van het verslagjaar bedroeg het aandelental 580 ter waarde van Sf 90.000 nominaal.

In 1953 werd een verlies geleden van Sf 15.200, welk verlies in 1954 werd omgezet in een winst van Sf 11.000, terwijl over 1955 een winst werd geboekt van Sf 43.400.

Het verslag zegt, dat er een gezonde opwaartse groei is. Het bruto premie-inkomen (premiën vermeerderd met de premie-reserve) bedroeg in 1953 Sf 75.123, in 1954 Sf 256.545, en in 1955 Sf 360.032.

De nettowinst ad Sf 39.301 werd gereserveerd, de premiereserve kon in 1955 worden opgevoerd tot Sf 96.890 van Sf 64.000 in 1954.

De liquiditeitspositie wordt zeer bevredigend genoemd. Bedroeg deze in 1953 Sf 133.628, in 1954 was ze Sf 181.200, om aan het eind van het verslagjaar Sf 271.200 te bedragen.

Het verslag zegt onder meer: De beleggingen zijn hoofdzakelijk in deposito gestelde gelden bij de Volkskredietbank. Nu er sprake is van een eigen circulatiebank, moet verwacht worden, dat de commerciële banken zich slechts zullen bewegen op het terrein van de kredietverschaffing op korte termijn, en zal naar onze bescheiden mening de Volkskredietbank nog meer dan in het verleden zich genoodzaakt zien die kredieten te verschaffen, waarvan het sociaal karakter mede een factor is. Daarom heeft de Nationale gemeend deze vorm van belegging te doen prevaleren.

In een voorwoord spreekt de president-directeur, H. J. de Vries grote vreugde uit over de goede gang van zaken.

Dat hij door zijn maats bij de marine „de mast" genoemd wordt hoeft niemand aan te twijfelen. Het is de dienstplichtige George Newson, die met zijn lengte van 2,06 naast de kleinste vrouwelijke vrijwilliger een bijzonder vreemd aanzien krijgt. Er moet nog bij vermeld worden, dat de uniformen van beide marine klanten speciaal aangemeten moest worden.

20 jaar ambtenarenbond

(Vervolg van pag. 1)

als van het meeste belang: 27 januari 1939, op welke dag de Stichting Ambtenarenwoningbouw werd opgericht en november 1940, toen, eveneens in stichtingsvorm, het Steunfonds tot stand kwam.

Toestand van het ogenblik

Naast deze terugblik op afgelopen jaren past het een ogenblik stil te houden bij mijlpaal 20. Het ledenaantal omvat op het ogenblik ongeveer de helft van het aantal ambtenaren op de Nederlandse Antillen. Het is te hopen, dat dit niet betekent, dat pas bij het veertigjarig bestaan van de Bond àlle ambtenaren zullen zijn aangesloten! Wat ledental betreft zijn we inderdaad pas halverwege. Maar het betrekkelijk rustpunt, waar de Bond zich momenteel bevindt in de balancering tussen de uitersten is een goede gelegenheid voor al degenen, die wel wilden, maar niet deden, om thàns iets definitiefs te doen. Laat ons streven zijn, dat de eerstkomende vijf jaar alle ambtenaren, die tot nu toe weifelden, zich aanmelden, opdat bij het vijfde lustrum de Bond inderdaad is wat zij zijn wil: de vertegenwoordiger van àlle Nederlands Antilliaanse Ambtenaren.

Verheugende belangstelling

Wat dit betreft, schijnt het ons toe dat er de laatste maanden inderdaad wat te doen is onder de leden. Dit bleek niet alleen uit de levendige discussie en belangstelling gedurende de Algemene Vergadering in februari, maar ook uit de betrekkelijk grote opkomst. Die belangstelling is verheugend, omdat het Bestuur daardoor moed krijgt. De ervaring heeft in de afgelopen 20 jaar toch wel geleerd, dat de Bond niet stil zit; dat er heel wat bereikt is en voorts, dat enig wantrouwen, noch van Overheidswege, noch van de zijde van de ambtenaar volkomen ongegrond is. Bij de algemene vergadering in 1955 scheen de discussie hier en daar gericht te zijn tegen de Bond zelf, wat klaarblijkelijk voortvloeide uit de mening van enkele leden, dat de Bond de overheid vertegenwoordigde! De sfeer op de laatste vergadering was merkbaar beter. Zo moet het ook zijn. Want afbrekende critiek op de Bond heeft weinig zin, wanneer men buiten blijft staan. Men moet niet vergeten — wij hebben hier al eerder op gewezen — dat het besturen van de Bond tact vereist. Leden, die buiten de bestuurservaring staan, zouden wel eens willen doortasten. Maar zij vergeten, dat juist de bestuurservaring leert, dat een voorzichtig, maar standvastig beleid meer dienstig is aan het doel en aan het bereiken van successen dan een te hooi en te gras indienen van requesten, wensen en eisen. En nogmaals: men zie slechts even achterom. Men zie slechts naar wat de Bond gedaan heeft. Daarom is de toenemende belangstelling van de leden verheugend. Want daardoor zullen leden aangeworven kunnen worden. Want ledenwerving is niet in de eerste plaats een zaak, welke van de Bond dient uit te gaan, maar van de leden zelf. Wat de Bond als zodanig doet is het verstrekken van hulpmiddelen om de werving te vergemakkelijken. Tot die hulpmiddelen behoort dit orgaan; daartoe behoren de vouwbladen welke de afdelingen Curaçao en Aruba hebben verspreid, daartoe behoren voornamelijk de bereikte resultaten en in niet mindere mate, maar misschien minder tot de verbeelding sprekende, de nog te bereiken resultaten!"

Jaarverslag van Suriname's departement van sociale zaken

Paramaribo. — Het jaarverslag van het departement van sociale zaken geeft Suriname zwakke zijde in cijfers te zien. Dezer dagen verscheen het jaarverslag 1955.

Werkloosheid

De volgende cijfers zijn eraan ontleend:

Per 31 december 1955 waren als geheel werkloos geregistreerd 1366 mannen en 733 vrouwen, totaal dus 2099.

Bij de werkverschaffing konden tewerk gesteld worden 814 mannen en 39 vrouwen, totaal 835.

In totaal werd t.b.v. de Werkverschaffing uitgegeven Sf. 1.003.993.

Opvoedingsgestichten

In het Landsopvoedingsgesticht voor Jongens werden in 1955 opgenomen 52 jongens en ontslagen 46. Op 31 december was de sterkte zeventig jongens.

Vermeldenswaard is dat de heer Driks van de Technische Bijstand in zijn vrije tijd de jongens tuinbouw leert en zeer tevredlen is over het resultaat.

Voor de meeste jongens werd werk gevonden voor zij de inrichting verlieten.

In het Opvoedingsgesticht voor Meisjes werden in 1955 opgenomen 22 meisjes en ontslagen vier.

De sterkte was op 31 december 33. In de loop van het jaar deserteerden slechts twee meisjes (bij de jongens 24).

Een der meisjes werd op verzoek van het hoofd der inrichting ingeschreven op een MULOschool, waar men niet ontevreden over haar is. Een meisje huwde in 1955 vanuit de inrichting.

Sociale bijstand

Voor geneeskundige, verloskundige en tandheelkundige hulp werd door deze afdeling in 1955 uitgegeven Sf. 6216.

In totaal werden 2776 mensen geholpen wegens onvermogen en 5349 wegens minvermogen.

In 1955 werden 714 personen geholpen om kosteloos te procederen. 184 dezer gevallen betroffen vorderingen voor onderhoudsbijdragen voor kinderen.

Kindervoeding

Op 29 scholen werden in 1955 2204 porties warme eten per dag verstrekt. Dit betekende onder andere dat in 1955 verwerkt werden 39.303 kilo rijst, 22.048 kilo rundvlees. 6.290 kilo vis. 5.262 kilo suiker. 5000 blikken ongesuikerde melk.

Diversen

De reclasseringsdienst kon 195 personen aan een betrekking helpen, waarvan 138 ongeschoolde arbeiders.

De Kinderpolitie kreeg 3206 gevallen te behandelen.

In 1955 nam het aantal personen dat door de buitenbedeling van 's Lands Weldadigheidsgesticht geholpen werd, toe.

Op 31 december stonden ingeschreven voor de voedseluitdeling 4210 personen. Met geld werden geholpen 120.

In 's Weldadigheidsgesticht waren op 31 december 274 mannen en 185 vrouwen opgenomen, totaal dus 459.

Gedurende 1955 werden 6554 personen geholpen met rantsoenen waarmee een bedrag van Sf. 424.960 gemoeid was, met kleding en schoeisel werden 120 geholpen ten bedrage van Sf. 1535.

In totaal kregen ondersteuning in 1955 7169 perosnen. Het bedrag dat hiermee gemoeid was beliep Sf. 441.980.

Subsidies

Van de verstrekte subsidies vermelden wij:

Van Sf. 176.931 aan de leproserie Bethesda.

Sf. 143.000 aan de leproserie Majella.

Sf. 52.762 aan het Prinses Juliana Zendings hospitaal.

Sf. 19.601 voor het Johannes King Zendings hospitaal.

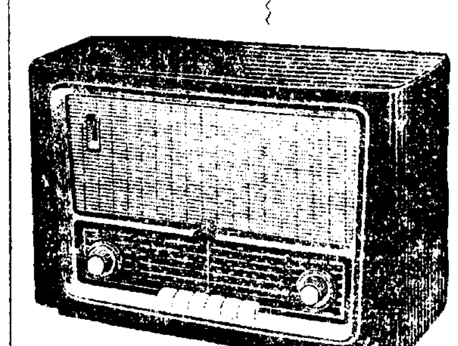
Sf. 5343 voor het Doofstommen Instituut.

Uit het liefdadigheids Loterijfonds werd een bedrag van Sf. 49.200 verdeeld onder de liefdadigheidsinstellingen.

Nickerie

De afdeling in Nickerie kreeg in 1955 meer bekendheid, hetgeen onder andere blijkt uit een verdubbeling van het aantal aanvragers voor vrije geneeskundige behandeling.

In 1955 werd in 466 gevallen geneeskundige hulp verstrekt. De inkomsten uit kaarten voor minvermogen bedroegen Sf. 419.

OPROEPING

Allen, die iets te vorderen hebben van of verschuldigd zijn aan de beneficiar aanvaarde nalatenschap van de Heer ESTEBA RICARDO HART, overleden te Curaçao op 6 December 1955,

zaken gedreven hebbende als beherend vennoot van de vennootschappen onder de firma:

1. „R. & J. Hart", Schottegatweg Noord 19, Curaçao,
2. „Jozef Hart's Sons", Bonaire,

en voor eigen rekening, onder de namen:

a. „Hart Bros", Madurostraat 46, Curaçao,

b. „E. R. Hart", Vleeshal 19 te Curaçao en plantage „Bolivia" op Bonaire,

wordt verzocht vóór 1 Mei 1956 daarvan schriftelijke opgave te doen aan na te noemen Notaris, met vermelding van de data, waarop de vorderingen en schulden zijn ontstaan.

Zij, die zulks reeds deden behoeven de opgave niet te herhalen.

J. BOESVELD, Notaris

Hendrikplein 5, Curaçao.

Chroesjtsjef tevreden over uitlatingen van MOLLET

„Misschien zullen uw zonen of kleinzonen communisten zijn!”

Moskou. — Op een receptie, die in het Kremlin ter ere van de Zweedse premier Erlander gehouden werd, heeft Chroesjtsjef dezer dagen in een ongedwongen gesprek met verslaggevers over het interview, dat de Franse premier de U.S. News and World Report heeft toegestaan, gezegd: „dat interview bevalt ons, en in het bijzonder wat hij (Mollet) zeide over de ontwapening. Ik ben het niet eens met alles wat hij gezegd heeft, maar het was ongetwijfeld een goed interview, en met het meeste ervan ben ik het eens. Het dient de zaak van de vrede en van wederzijds begrip”.

Verder verklaarde de leider van de Sovjet-communistische partij: „Wij kunnen natuurlijk niet verwachten, dat Mollet, als socialist, het eens is met alles wat wij zeggen.” „Maar”, zeide hij, „wij zijn het geheel eens met wat hij gezegd heeft over internationale kwesties, en zijn kritiek en opmerkingen.” Molotof, de Russische minister van buitenlandse zaken, die ook aanwezig was, voegde hier aan toe: „Vooral de kritiek....”

Chroesjtsjef was het eens met wat Mollet gezegd had over Duitsland: „Als wij het eenmaal eens zijn over de ontwapening, zullen het Duitse en andere problemen gemakkelijker opgelost kunnen worden”, zeide hij.

Op de vraag van een Franse verslaggever, of hij dacht, dat het Duitse probleem ok onder de huidige omstandigheden opgelost kan worden, antwoordde Chroesjtsjef: „Wij hebben reeds gezegd, dat de Duitsers dat probleem zelf moeten oplossen”.

Molotov mengde zich in het gesprek, en zeide, dat de verklaringen van Mollet en Pineau „verstandiger waren dan wij tot nu toe ooit van iemand gehoord hebben.”

Op de receptie was ook een Tsjechische parlementaire delegatie, die momenteel de Sovjet-Unie bezoekt, aanwezig.

Chroesjtsjef zeide tot hen: „Tsjechoslowakije is er thans beter aan toe dan ooit te voren. Het is uw plicht het westen te weerstaan. De overwinning zal aan het communisme zijn”. Toen een westelijke verslaggever verklaarde, dat hij dit niet geloofde, zeide Chroestsjef: „Misschien zullen uw zonen of kleinzonen communisten zijn”.

Malenkof verbaasd over maatregelen in Engeland betreffende electriciteitsvoorziening

Londen. — Malenkof heeft zich tijdens zijn bezoek aan Engeland verbaasd getoond over de wijze waarop in Engeland overbelasting van het elektriciteitsnet wordt voorkomen. Men vermindert daar namelijk op de „spitsuren” de spanning van het net.

Toen hij dit hoorde, zei Malenkof lachend: „Als men in de Sovjet-Unie hoort dat u het hier op die manier doet, zal men het daar ook willen doen, en dat zal mij moeilijkheden bezorgen”.

Hij voegde hier aan toe, dat men in de Oeral op een zeker tijdstip dezelfde metode gevolgd had, maar toen het bleek dat de produktiviteit hier zeer door verminderde, heeft men een wet aangenomen waardoor ingenieurs die de netspanning verminderen, bestraft kunnen worden.

Golf van stakingen teistert Spanje

Als protest tegen prijsstijgingen kort na de loonsverhogingen

Madrid. — Over Spanje gaat op het ogenblik een golf van stakingen, de eerste sedert het einde van de Spaanse revolutie. De stakingen breidden zich uit van Navarra naar de Baskische provincies Biscaye en Guipuzcae. In ver uiteen gelegen industriegebieden wordt gelijktijdig gestaakt uit protest tegen de stijging van de prijzen kort na het verlenen van loonsverhogingen.

Ook in de Catalaanse hoofdstad Barcelona wordt reeds gestaakt. Hier deden zich in 1951 stakingen voor, die tot ongeregeldheden hebben geleid. Deze werden toen echter pas twee maanden later door verzet in de Baskische provincies gevolgd.

In Spanje zijn stakingen bij de wet verboden. Het is ook van betekenis, dat de huidige beweging haar oorsprong heeft in het conservatieve Navarra namelijk in de stad Pamplona, waar zich tot nu toe geen arbeidsongeregeldheden tegen het regiem van Franco hebben voorgedaan. Overigens verloopt de staking daar volkomen rustig en heeft de politie nergens behoeven in te grijpen.

Het Franse persbureau AFP merkt nog op, dat een communiqué van de gouverneur van Barcelona, volgens welke de staking is geprovoceerd door elementen, die orders van buitenaf ontvangen, is ingetrokken.

Men was gisteravond in Madrid nog niet officieel in kennis gesteld van staking, noch van de arrestatie van studenten en evenmin van moeilijkheden in de kolonie in Spaans West-Afrika.

De Spaanse minister van buitenlandse zaken Martin Artajo, die besprekingen in Washington heeft gevoerd, heeft aldaar op een persconferentie verklaard, dat de stakende Spanjaarden geen gevaar voor hun leven lopen noch honger lijden „zulks in tegenstelling tot een verklaring van een Amerikaans vakverbondsleider”.

Wat betreft de moeilijkheden in de Spaanse kolonie in West-Afrika meldt AFP, dat in de Spaanse enclave Ifni, ten Zuiden van Marokko, enkele stammen tegen het Spaanse gezag in opstand zijn gekomen. De AFP-correspondent in Madrid heeft zich van welingelichte zijde aldaar vernomen. Elf van de twaalf Spaanse officieren, die het bevel voeren over inheemse troepen zouden door Berbers zijn vermoord. Onbevestigde geruchten willen, dat het binnenlandse luchtverkeer in Spanje zou zijn stopgezet, omdat de autoriteiten over zoveel mogelijk vliegtuigen zouden willen beschikken, mocht de toestand in de kolonie vervoer van troepen noodzakelijk maken.

De voorverkiezingen in Illinois

Chicago. — Stevenson verwierf volgens opgetogen aanhangers bij de voorverkiezingen in Illinois circa de helft van het totale stemmental tegen circa 25% in 1952, toen hij door Eisenhower werd verslagen. Zijn voornaamste Democratische tegenstander, Kefauver, was niet ingeschreven. Wel was een actie gevoerd om de kiezers over te halen Kefauvers naam op de lijst bij te schrijven, doch volgens de niet-officiële uitslagen kreeg Stevenson 700.000 stemmen tegen Kefauver 30.000. Bij vroegere verkiezingen in twee andere staten werd Stevenson door Kefauver verslagen.

In Birmingham is een man tot zes maanden gevangenisstraf veroordeeld wegens het verwaarlozen van zijn drie kinderen. Op de rechtszitting werd van hem gezegd, dat hij te lui was om het geld op te halen, als hij iets verdiende.

GREEP UIT DE AETHER

RADIO HOYER
17.00 Tea at five.
17.30 A. P. nieuws
17.40 Met Duitse musici
18.15 Noordamerikaanse muziek
18.30 Gevarieerde muziek.
19.00 Sportnieuws
19.30 Met de jarigen in de lucht
20.00 Gevarieerde melodie
20.30 Hoorspel
20.45 Gevarieerde muziek
21.00 Weet U nog van toen
22.00 Sluiting.

RADIO KELKBOOM
17.30 La hora del bolero
18.00 Musica
18.15 Cumpleaños feliz
18.30 Dinnermuziek
19.00 Noticias
19.15 Musica.
19.45 Nieuws
20.00 Musica
20.15 Frente al pecado de ayer
20.30 Quiz Programma.
20.45 Musica.
21.15 Prot uitzending
21.30 Selecciones di siman.
22.00 Sluiting.

AVROS
17.00 Linda's eerste liefde.
17.15 Advertenties
17.45 Populaire melodieën
18.00 Comitè Christelijke kerken
18.15 Muziek
18.30 Voor de jarigen
18.45 Nieuws
19.00 Hindostaanse uitzending
20.00 Advertenties
20.30 V & V
20.55 Nieuws
21.30 Sluiting.

Emmastad

WACHTDIENSTEN

C.P.I.M.
TELEGRAM AFD.
Van 07.00 — 23.30 kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 07.00 J. Kokshoorn tel 3209
PERSONEEL AFD.
Vanaf heden 12.00 uur t.m. Zat. 14 april 12.00 uur A. J. v.d. Bos St. Michielweg 20, J D. tel. 4384
B. g. g. nad. inl. tel: 2400

MATERIALEN AFD.
M. K. A. van Kicken tel. 2136
Geneeskundige Dienst
Dr. Gomperts, tel. 2497.
B g. g. tel: 2409
Weekendwacht Suffisantdorp.
Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer A. J. Janse kunnen worden opgebeld onder No. 4511.
B. g. g. nadere inlichtingen tel. 2400

C. S. M.

REDERIJ
F. R. van Rosevelt tel. 2440

SCHEEPSAGENTSCHAP
Van 07.30 — 12.00 en van 13.00 — 18.00 kantoor tel. 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en van 08.00 — 08.00 G. H. van Leeuwen tel. 2054
DOK AFD.
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276—2098;
Van 1.00 — 07.30 P. Roest tel. 3146

THEATER ASIENTO

FILMAOND VOOR DE JEUGD ter gelegenheid van het 35-jarig bestaan der Sportvereniging „Asiento”.

BRIDGE
De uitslag van de drive op dinsdag, 10 april jl. was:
1. Dames v. Proosdij — v. Bergeyck 4480 p.
2. Heren v. d. Helm — Rietdijk 2940 p.
3. Heren Faber — Huitker 2380 p.

Dinsdag, 17 april a.s. zal er *geen* drive zyn. De eerstvolgende drive vindt plaats op dinsdag, 24 april a.s. Aanvang 20.00 uur Introductie toegestaan.

Paul Robeson heeft geen toestemming gekregen naar Canada te gaan voor een tournée.

New Yorkse Beurs

New York. — Aanvankelijk kon het herstel op de NY-effectenbeurs gisterenmorgen worden voortgezet, doch spoedig traden winstnemingen op, terwijl voorts aller wege rekening werd gehouden met de mogelijkheid van verhoging van het disconto door de New York Federal Reserve Bank. (Deze verhoging is inderdaad gisteravond geschied voor alle reservebanken tot 2,75 á 3% van tot dusverre 2 1/2%)

In de namiddag was de stemming onregelmatig lager en de markt sloot gedrukt met koersdalingen tot $1.— of meer.

Aantal verhandelde fondsen 1138; hoger 362; lager 568; onveranderd 258; Aandelenomzet 2.700.000; obligatieomzet $ 4.700.000.

Fonds	Koers
Amer. Tel and Tel	183 5/8
Anaconda Comp.	78 5/8
Bethlehem Steel	160 1/2
Dupont de Nemours	227
Gen. Electric	60 5/8
Gen. Motors	45 3/8
Intern. Tel and Tel	35 3/4
Kon. Petr. Mij	93 7/8
Shell Oil	78 3/4
Standard Oil of N. Y.	60 1/2
U.S. Steel	60
Canadian Pacific	34 1/2
Intern. Nickel	91

Beurs Caracas

Fonds	Koers
Centro Simón Bolivar 1a emisión	99.50
4a emisión	—
5a emisión	96
6a emisión	—
7a emisión	—
8a emisión	—
Banco Obrero céd. hip. 5 a.	—
Banco Obrero céd. hip. 10 a.	—
Banco Caracas acciones	12.600
Banco Central	63
Banco Industrial	805
Banco Mercantil	1.100
Banco Miranda 25% pagado.	—
Banco Maracaibo	—
Banco Comercial Maracaibo	—
Banco Ncnal. de Descuento 60% p.	—
Banco Unión total pag.	—
Banco Venez. acc. s/dcho. s/div.	—
Banco Venez. acc. s/dcho. c/div.	2.275
Banco Venezuela cup. c/dcho.	—
Banco Venezuela acc. c/dchos.	—
Banco Provincial	—
Barvensa acc. s/dcho.	24
Bolsa de Caracas acciones	—
Cauchos General	310
Celanese ordinarias	—
Celanese preferidas	740
Cemento Carabobo	315
Cerveceria La Llanera	12
Cervecera Nacional	88.50
Coca-Cola	—
Creole Petroleum Corp.	—
Electricidad Caracas	170
Electricidad Caracas serie A	—
Electricidad Caracas serie B	100
Envases Venezolanos	161
Hotelera Venezolana	200
Inverdica 100% pagado	—
Inmuebles Caracas	198
Inuvenca	107.25
Luz Eléctrica Venezuela bonos	—
Perforación preferidas	85
Rovenca comunes	25
Rovenca preferidas	—
Savoy Candy comunes	170
Sivensa ordinarias	—
Sivensa preferidas	—
Seguros Avila	—
Seguros La Previsora	1.330
Telares Caracas y Valencia	78
Venepal 20% pagado	49
Venepal 40% pagado	69
Venezolana de Cemento	276
Venezolana de Tabaco	—
Vica	—
Bonas Restitución	55

Amsterdamse Beurs

Fonds	Koers
Kon. Olie aandelen	716 1/4
Unilever cert. v. aand.	358 3/4
Philips aandelen	325
Philips pref.	208
AKU aandelen	219 7/8
Ned. Scheepv. Unie aand.	199 5/8
KNSM aandelen	192
KPM aandelen	192
Ned. Handel Mij cert.	219 3/4
Nat. Handelsbank aand.	148
Escomptobank aand.	n.g.
HVA aandelen	131
Amsterdam Rubber aand.	112
Ver. Deli Mijen.	147 1/2
Aniem Nat. Bezit.	n.g.
3% dollar oblig. Ned. '47	96 3/16
3% Nederl. '47 (obl.)	98 5/16
Holland-Am. Lijn aand.	204
Walvisvaart aand.	73
Amsterdamse Bank aand.	248
Holl. Bank Unie cert.	249
Billiton 2e rubriek	297
Billiton 1e rubriek	n.g.
Overzeese Gas Mij.	176
Borsumij aand.	118 1/4
Lindeteves aand.	242
Royal Dutch Am. S. in $ 62.00	bieden
Rott. Bank aand.	n.g.
Curaçaose Handel Mij	227
Wm. H. Muller & Co., nat. bezit.	330

De markt was aarzelend in afwachting van de ontwikkelingen in Wall-Street. Kon. Olie verloor 11 punten. De overige Internationale fondsen 3 door de geringe activiteit. Scheepvaart bleef vrijwel onveranderd. De Cultuurondernemingen bewogen nauw om het peil van gisteren. De guldensbeleggingen waren weer nauwelijks prijshoudend. De koersgemiddelden luiden Petroleum 2.85.45; Industrie 171.41; Scheepvaart 170.44; Banken 150.79; Ind. fondsen 141.70; Algemeen 219.42.

Nederl. Rijkspersoneel op 5 mei niet vrij

's-Gravenhage. — Aan de centrale commissie voor georganiseerd overleg heeft de regering haar besluit medegedeeld, op 5 mei as. de bevrijdingsdag, aan het Rijkspersoneel geen vrijaf te geven. (Men zal zich herinneren, dat de Stichting van de Arbeid destijds heeft geadviseerd de 30e april, de verjaardag van Koningin Juliana, als nationale feestdag te bestempelen, omdat de 5e mei niet voldoende aansloeg. Verleden jaar heeft de overheidspersoneel echter wel vrij gehad in verband met de 10-jarige herdenking van de Nederlandse bevrijding. De 30e april is, zo lang Koningin Juliana regeert, steeds voor het overheidspersoneel een vrije dag geweest. — Red. ANP.)

ERIC DE NOORMAN: Het geheim van de Drakkar

43—26. Terwijl de reusachtige Kol hem ruw meetrekt langs de stenen trap, poogt Pum Pum wanhopig een middel te bedenken om aan de aandacht van Kara's dienaar te ontsnappen. Hij is er meer dan ooit van overtuigd dat hij het spoor van zijn verdwenen meester in de geheimzinnige kelders van de burcht zal vinden. Maar Kol's greep verslapt geen ogenblik.

„Ik heb een warm hart voor U, wurmpje,” verzekert hij met zware stem. „He he, he, ik zal U het mooiste laten zien dat Kol bezit, en dan vertel ik U het aardige oude verhaal van de Bijl van Goffre, en daarna gaat ge zoet slapen, nietwaar? Kijk......”

Hij trekt Pum Pum mee naar een nis, die geheel met wapentuig is behangen. In de vurige gloed van een flambouw glinsteren scherp geslepen zwaarden en messen. „Dit is Kol's wapenkamer, jonge rat. Nooit werd er een betere verzameling wapens gevonden. Bekijk ze maar eens goed! Zoiets hebt ge niet elke dag......”

De dwerg waagt een schuwe blik naar het moordtuig en knijpt zijn handjes samen als hij de reus met een zwaai een reusachtige bijl uit het rek ziet nemen. Een ogenblik heeft hij de panische vrees dat zijn laatste uur geslagen heeft, maar Kol tilt het wapen slechts op en betast het lemmet onder geliefd gemompel.

„Dit is de Bijl van Goffre, manneke......!” verklaart hij eerbiedig. Ho, ho...... met deze bijl joeg de oude struikrover Goffre de mannen, die uitgetrokken waren om hem op te jagen terug over de rivier — en het water was rood, die dag, zeggen ze...... toen ik dat hoorde kreeg ik zin om die bijl te bezitten en ik trok uit om hem te halen ook, ho, ho! Het ging er heet toe, dat kan ik U verzekeren...... Luister!”

De reus kijkt Pum Pum veelbetekenend aan.

„Goffre was sterk, maar ik ook, he, he, he! Ik legde me in hinderlaag nabij het pad waarlangs hij moest komen. En toen hij naderde, met de bijl over de schouder, sprong ik uit de struiken en viel hem aan met mijn zwaard. Hij week terug. Ik deed een uitval, begrijpt ge, maar hij ving de slag met zijn bijl op, ho, ho.... Maar mijn zwaard was langer. Ik heb nooit van korte zwaarden gehouden, die maken de dingen nodeloos moeilijk, he, he, he! En met dat lange zwaard van mij maakte ik een schijnbeweging...... zo...... en zijn bijl was lomper dan mijn wapen, begrijpt ge. Hij probeerde het nog met een bliksemsnelle slag, maar ik sprong terug...... zo.........”

In het vuur van zijn verhaal, heeft Kol, hevig gebarend, zijn rug naar Pum Pum toegewend. „Hij haalde uit. Ik liet mijn zwaard een halve bocht beschrijven. Ho, ho...... ge hadt hem moeten zien kijken, want weet ge wat er toen gebeurde......?”

Doch hij krijgt geen antwoord, want de dwerg heeft van de gelegenheid gebruik gemaakt en is voorzichtig weggeslopen.

„Nu kunt ge U voorstellen wat er toen gebeurden......??” hoort hij Kol in de verte vragen. „Spreek op manneke......”

Maar reeds is Pum Pum in de schaduw verdwenen......

Verdediger van Alcazar te Toledo overleden

Madrid. — Luitenant-generaal José Moscardo, de commandant van het Alcazar in Toledo tijdens het beleg in de Spaanse burgeroorlog, is plotseling in zijn woning te Madrid overleden. Hij werd 87 jaar oud. In 1936 verdedigde de toenmalige kolonel Moscardo het Alcazar gedurende meer dan twee maanden tegen de Republikeinse troepen. Het paleis werd ontzet door de oprukkende troepen van Franco.

Een pijnlijk incident in zijn leven was de terechtstelling van zijn zoon door de arbeidersmilitie tijdens de burgeroorlog. Op de morgen van 23 juli 1936 werd Moscardo in zijn kantoor in het Alcazar aan de telefoon geroepen. Hij kreeg te horen, dat, tenzij het bouwwerk onmiddellijk werd overgegeven, zijn zoon zou worden doodgeschoten. De kolonel verzocht zijn zoon te spreken. Het gesprek was kort. „Vaarwel, lieve Vader”. „Vaarwel, mijn zoon. Ik beveel je ziel aan God aan”. Enkele minuten later vernam Moscardo, dat zijn zoon was terechtgesteld.

Moscardo was het hoofd van de nationale sportraad in Spanje en voorzitter van het Spaanse Olympisch Comité. Het vorig jaar was hij ernstig ziek, maar herstelde zich goed. In 1948 kende Franco hem de titel van graaf van Alcazar van Toledo toe.

In een dierentuin te Miami had een ooievaar zijn snavel gebroken, zodat hij dreigde te verhongeren. De directeur van de dierentuin maakte zelf een prothese van aluminium voor het dier, dat nu zelf zijn vis weer vangen kan.

Nederl. oud-internationals gaan het tegen hun Belgische collega's opnemen

Amsterdam. — Zaterdag 21 april zal in het Olympisch Stadion te Amsterdam een voetbalwedstrijd gespeeld worden tussen oud-internationals van Nederland en België ten bate van de „schoen van Bakhuys”. De bedoeling van de actie is een geldinzameling ten bate van sanatoria voor de aanschaf van televisie-toestellen. Het Stadion is gratis beschikbaar gesteld en de spelers doen belangeloos mede. De minimumleeftijd is 35 jaar. Voor Nederland komen onder anderen uit: Halle, Bas Paauwe, Pellikaan, Wels en Smit; bij de Belgen Voorhoof en Raimond Braine.